

مشکلات باید برای همه حل شود
نه یک گروه خاص

جنگی میان نرم افزاری ها و
سخت افزاری ها نیست

سیاسی نبودیم
مطالبه گری کردیم

تعامل با دولت را
بیشتر از مطالبه گری می پسندم

دوراهی سرآمد - هم آفرینی

۳

صنف نیاز به آرامش دارد

در نشست خبری
تیم هم آفرینی مطرح شد

۲

آیا صنف آی تی کشور به بلوغ رسیده است؟

۱۴

مهم ترین مطالبه صنفی اعضا چیست؟

در آستانه هفتمین دوره انتخابات هیئت مدیره
سازمان نصر استان تهران

۳

دروود بر صداقت کسی که نمی خواهد پیشرفت کند

یادداشت رضا جمیلی،
مدیر توسعه کسب و کار کارخانه
نوآوری رسانه راه کار

۲

درخواست وزارت ارشاد برای تأسیس سندباکس

نظام صنفی رایانه‌ای یک روز پس از انتخابات

آیا صنف آی تی کشور به بلوغ رسیده است؟

تصور کنید امروز چهارشنبه ۲۹ آذر است و انتخابات نظام صنفی رایانه‌ای به پایان رسیده؛ فارغ از اینکه چه نتیجه‌ای در انتخابات رخ داده، دقیقاً چه چیزی تغییر می‌کند؟

- آیا مشکل تخصیص ارز فعالان صنف فاوای کشور حل شده؟
- آیا مشکل دسترسی به اینترنت آزاد حل شده؟
- آیا مشکل فیلترینگ حل شده؟
- آیا چالش صنف با بیمه تأمین اجتماعی حل شده؟
- آیا چالش کسب و کارهای تجارت الکترونیکی و فین تکی بر سر اینماد حل شده؟

لیستی بلند بالا از بسیاری از چالش‌های موجود برای کسب و کارهای صنف فناوری کشور وجود دارد که فردای انتخابات هیچ کدام از این موارد تمام نمی‌شود، اما تنها چیزی که می‌تواند بسیار تأثیر گذار باشد، نگاهی است که از بیرون به انتخابات صنف وجود دارد. فارغ از فردای انتخابات و نتیجه‌ای که از دل آن خارج می‌شود، بسیاری از رفتارهای فعالان صنفی در طول این رقابت‌ها را از بیرون رصد می‌کنند. اینکه در طول رقابت‌ها افراد چگونه با یکدیگر برخورد کردند و واکنش‌ها به نتایج انتخابات چه خواهد بود، نکات بسیار مهمی هستند که قضاوت‌ها در خصوص صنف را رقم می‌زنند. به نظر می‌رسد صنف آی تی کشور به بلوغی دست یافته که بتواند انتخاباتی با حضور حداکثری اعضای خود داشته باشد و

فهرست‌هایی وارد انتخابات شود که تمامی اعضای آن را بتوان شایسته حضور در هیئت‌مدیره نظام صنفی رایانه‌ای دانست. هنگامی که یک رقابت سالم در انتخابات یک صنف شکل بگیرد، فارغ از اینکه چه نتیجه‌ای در آن رخ می‌دهد، یک سیگنال قوی به خارج از آن مخابره می‌کند که این صنف دیگر به بلوغ خود رسیده است. زمانی که یک صنف به بلوغ خود می‌رسد، راحت‌تر می‌تواند با نهادهای حاکمیتی تعامل کند، راحت‌تر وارد مذاکره می‌شود و راحت‌تر می‌تواند از اعضای صنف و مطالبات آنها دفاع کند.

نمی‌دانم بزرگانی که در روز صفر تشکیل نظام صنفی رایانه‌ای حضور داشتند، تصور می‌کردند که دایره فعالیت آنها تا این حد بزرگ می‌شود یا خیر اما اینکه نهادهای صنفی در حوزه آی تی در ۲۳ سال پیش مصوبه خود را از مجلس می‌گیرد و آیین نامه آن چند سال بعد در دولت به تصویب می‌رسد، دیدگاهی بسیار مرتقی را نشان می‌دهد که به نظر می‌رسد با تمام فشارها و رویکردهای متعدد نسبت به فضای صنف آی تی و همچنین اقتصاد دیجیتال در طول این سال‌ها دوام آورده است.

انتخابات دور هفتم هیئت‌مدیره نصر می‌تواند گامی دیگر در مسیر رشد و شکوفایی صنف به شمار آید و عملکرد صنف پس از انتخابات و نگاهی که به نصر پس از مجمع شکل می‌گیرد نیز بسیار تعیین‌کننده خواهد بود اما چه بخواهیم و چه نخواهیم، صنف فاوای کشور دیگر به بلوغ رسیده است و دیگر هیچ‌کس یا نهادی نمی‌تواند به راحتی این صنف را نادیده بگیرد.

KARANG

شماره ۱۲۶ | ۲۶ آذر ۱۴۰۲ | سال سوم | کارنگ؛ هفته‌نامه اقتصاد نوآوری ایران

مدیر هنری: روح‌اله گیتی‌نژاد
مدیر فنی: علیرضا کیوان
صفحه‌آرا: حمید ابراهیمی
عکس: نسیم اعتمادی
چاپ: هنر اشکان
نشانی: تهران، جنت‌آباد جنوبی، خیابان لاله غربی، خیابان حدیث، کوچه حدیث دوم، پلاک ۸
وب‌سایت: karangweekly.ir
کارنگ در شبکه‌های اجتماعی: @karangweekly

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مینا والی
سردبیر: میثم سلیمانی

دبیر تحریریه: رضا امیرزاده
تحریریه: راضیه مینایی، بهناز ملکی
مهران امیری، عبدالله مقدمی
ترانه احمد دوست، فاطمه طالبی‌پور
شبکه‌های اجتماعی: محمدحسین صیادی‌نژاد، حانیه همتی

نظرها و خبرها

VIEWS AND NEWS

شماره ۱۲۶
۲۶ آذر ۱۴۰۲
سال سوم

سی‌وششمین جلسه کارگروه محیط‌های آزمون تنظیم‌گری با حضور فعالان اکوسیستم نوآوری برگزار شد

درخواست وزارت ارشاد برای تأسیس سندباکس

داشته باشد. طولانی شدن زمان بررسی درخواست‌ها طبیعی است اما باید به مرور، جسارت بیشتری برای کسب و کارهایی که قصد دارند در چهارچوب قانونی فعالیت کنند به خرج داد.»

او بر لزوم اهتمام بیشتر در زمینه معرفی و شناساندن سندباکس تأکید کرد و گفت: «در شبکه‌های اجتماعی نقد در مورد سندباکس زیاد و معرفی پتانسیل‌های آن بسیار کم است. در جلسه اخیر کمیسیون تحول نوآوری اتاق تهران، مستند ۱۰۰ صفحه‌ای از تغییرات رگولاتوری در امارات که همسایه ایران است، مطرح شد.»

سومین رویداد سالانه کسب و کارهای رمزارز، بلاکچین و دیجیتال از موضوعاتی بود که رئیس کمیسیون فین تک نصر تهران با اشاره به برگزاری آن در روزهای ۱۹ و ۲۰ دی‌ماه، اعلام کرد که این رویداد می‌تواند فضایی برای معرفی سندباکس باشد. محمد قاسمی، مدیرعامل صرافی مزدکس نیز با تأکید بر اینکه سندباکس می‌تواند به رشد و توسعه حوزه مالی و کسب و کارهای الکترونیکی کمک کند، گفت: «۱۷ ماه قبل درخواست ورود به سندباکس بازار سرمایه را ارائه کردیم. با کمک سازمان بیش از ۱۰۰ جلسه برگزار و طرح برای ورود به سندباکس آماده شد. این اتفاق حدود یک ماه قبل با مساعدت و جسارت سازمان بورس انجام گرفت.» او از طولانی بودن فرایند انتقاد کرد و توضیح داد: «چالش دوم، موضوع نقص قوانین است. مدیران اعلام می‌کنند که به نهاد مالی طبق قانون مجوز می‌دهند. بر این اساس نامه‌ای به سندباکس و فراسندباکس ارسال کردیم و اعلام کردند مجوز نمی‌دهیم اما دارایی دیجیتال شده می‌تواند در دو پلتفرم عرضه شود. افراد بر اساس خروجی قضاوت می‌کنند و اگر ببینند خروجی خوب نبوده سراغ سندباکس نخواهند آمد.»

همچنین امید علوی، رئیس هیئت‌مدیره انجمن بلاکچین با تأکید بر اینکه پروسه سندباکس‌ها زمان‌بر است، اظهار کرد: «این درحالی است که گاهی زمان خیلی حیاتی است. مهم‌ترین اقدام برای اجرای سندباکس و اعتماد کسب و کارها به سندباکس، چابک کردن آن است.»

سی‌وششمین جلسه کارگروه محیط‌های آزمون تنظیم‌گری در حالی برگزار شد که برای نخستین بار نمایندگان فعالان اکوسیستم نوآوری در آن حضور داشتند. طی این جلسه نمایندگان نهادهای مختلف آخرین وضعیت سندباکس را ارائه کردند. همچنین برخی پیشنهادات و انتقادات از سوی بخش خصوصی در این جلسه مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت خبری مبنی بر درخواست وزارت ارشاد برای تأسیس سندباکس اعلام شد.

کارگروه محیط‌های آزمون تنظیم‌گری سی‌وششمین جلسه خود را با حضور نمایندگان از وزارتخانه‌های بهداشت، ارتباطات، صمت و بانک مرکزی، سازمان بورس و بیمه مرکزی و همچنین فعالان اکوسیستم نوآوری برگزار کرد. طی این جلسه احمد تقوایی، حامد منکرسی، امید کلاهدوزان، رضا بیات، حامدی، رضایی و بنیادی آخرین وضعیت سندباکس در شش نهاد مذکور را تشریح کردند. همچنین رضا قربانی، محمد قاسمی، امید علوی، احمد منصوری و امیرحسین راد به‌عنوان فعالان اکوسیستم نوآوری به بیان نظرات خود درباره وضعیت سندباکس در کشور پرداختند.

درخواست وزارت ارشاد برای تأسیس سندباکس، اعلام زمان فراخوان‌های نهادهای مختلف برای محیط‌های آزمون (سندباکس)، بازنویسی قانون تجارت، تصویب کلیات آیین‌نامه اینشورتک و برگزاری رویداد ۹ ژانویه از مهم‌ترین موضوعاتی بود که در این جلسه مطرح شد.

رویداد نهم ژانویه؛ فرصت مناسبی برای معرفی سندباکس

در بخش دیگری از این نشست، فعالان بخش خصوصی و صاحب‌نظران حوزه نوآوری به طرح انتقادات و پیشنهادهای خود پرداختند. در این راستا، رضا قربانی، عضو هیئت‌مدیره نصر و رئیس کمیسیون فین تک، با بیان اینکه در فضای سندباکس کسب و کارها برای رغبت داشتن به سندباکس باید بتوانند طعم شیرین فعالیت قانونی را بچشند، عنوان کرد: «نظام تنظیم‌گری باید بیشتر مشوق باشد، نه اینکه روی تنبیه تأکید

اسنپ!

← سرویس مغایرت راننده اسنپ

اسنپ سرویسی برای پیگیری گزارش کاربران درباره عدم تطابق راننده با مشخصات اپلیکیشن طراحی کرده که در شهرهای اهواز، شیراز، تبریز و تهران فعال شده است.

← جشنواره فن آفرینی شیخ

بهای

هجدهمین جشنواره ملی فن آفرینی شیخ بهایی به میزبانی شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان در اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۳ برگزار می‌شود.

← عضو جدید هیئت مدیره

شاپرک

مدیرعامل شرکت ملی انفورماتیک، در نامه‌ای سید امیرحسین شبیری را به‌عنوان عضو جدید هیئت‌مدیره شرکت شبکه الکترونیکی پرداخت کارت (شاپرک) معرفی کرد.

← انتشار گزارش رسته سخت‌افزار

گزارش سه‌ساله رسته سخت‌افزار و ارتباطات سازمان نصر تهران منتشر شد.

نظرها و خبرها

VIEWS
AND
NEWS

شماره ۱۲۶
۲۶ آذر ۱۴۰۲
سال سوم

و ساکن نبودن ضرب کنند داستان جذاب‌تری است به نظرم. حالا این انتخاب چه از روی جاه‌طلبی شخصی باشد، چه احساس مسئولیت در قبال استعداد و ظرفیت شخصی‌شان یا چه از روی اجبار و تلاش برای بهتر کردن زندگی آدم‌های دوروبرشان یا افتادن در دام رؤیای اگراندیس‌مان شده آمریکایی برای اولین و بهترین بودن. اغلب این آدم‌ها بوده‌اند که چیزی ساخته‌اند، چیزی را اندکی یا بیشتر به پیش برده‌اند و گهگاه دنیا را کمی جای بهتری کرده‌اند. البته که مثال‌های زیادی هم می‌توان زد از آنها که با حتی انگیزه‌های خوب، با همین تلاش‌های رشد‌خواهانه‌شان، دنیا را جای بدتری کرده و کابوس‌ها به بار آورده‌اند. مثلاً فکرش را بکنید رابرت اوپنهایم (کسی که اولین بار بمب اتم را ساخت و احتمالاً داستان هالیوودی‌اش را دیده‌اید این روزها) از دسته اول می‌بود و این همه در پی پیشرفت و رشد در حرفه و تخصص‌اش نمی‌بود!

اما یک دسته خطرناک دیگر هم در معادلات و محاسبات رشد و پیشرفت داریم؛ دسته‌ای که هم خواهان رشد است و هم نمی‌خواهد سختی‌اش را به جان بخرد و دردکشی را شایسته خودش نمی‌داند. از دل این دسته زیر کار دروها، زیر آب‌زن‌ها، غرزن‌ها، لای‌کش‌ها، زنگ‌ها، متقلب‌ها، انگیزشی‌بازها، جویندگان میان‌بر و رؤیاباف‌ها و کلی کتگوری سمی دیگر درمی‌آید! همان‌ها که هر محیط حرفه‌ای یا اجتماعی و عمومی را می‌توانند آلوده و مسموم کنند. همان‌ها که از دل‌شان رانت‌خوار و اختلاسگر و مدیر آسانسوری و اتوبوسی و... هم درمی‌آید.

راستی یادم رفت بگویم که سختی و درد و رنج، شرط کافی است در این مبحث و اصلاً شرط لازم نیست! یعنی چه بسیار سختی‌کشندگان که هیچ‌وقت رنگ پیشرفت و رشد و میوه آن را نخواهند دید و چشید! همینقدر بی‌رحمانه و ناعادلانه... حالا انتخاب با خودتان است!

محدوده رشد شما قرار ندارد.» این جمله دردناک را در مقدمه کتابی که امروز روی میز همکارم بود خواندم. جمله بی‌رحمانه‌ای است. راستش من هم دوست داشتم با ادبیات و رویکردی خلاف جهت سرمایه‌داری کلیشه‌شده آمریکایی آرزو می‌کردم کاش دنیا جور دیگری بود و می‌شد رشد و پیشرفت را بدون درد و خونریزی و سختی کسب کرد. یا حتی می‌توان به شیوه رندانه آن دوستی که خاطره‌اش را بازگو کردم به نویسنده این جمله پاسخ داد که به همین دلیل است که باید رشد و پیشرفت را تبلیغ نکرد یا آن را نخواست و از اساس قید آن را زد... به هر حال این نخواستن هم یک انتخاب است برای خودش!

حالا بیایید کمی دُر سختی را بیشتر بکنیم. همه این فرض‌ها و فرمول‌ها را جمع بزنید با مختصات و ویژگی‌های جایی که در آن زندگی می‌کنید؛ یعنی جامعه‌ای که در آن به سر می‌برید. اگر رنج‌ها و سختی‌ها و دردهای پیش‌فرض محیط را هم قرار باشد به دوش بکشید و بعد آنها را جمع بزنید با سختی‌های رشد و پیشرفت که دیگر اوضاع خیلی خیت می‌شود. در چنین جامعه‌ای دست بالا را احتمالاً همان رندهای به صلح رسیده با خود خواهند داشت که رشد و پیشرفت را با این همه هزینه، مقرون به‌صرفه نمی‌دانند و نمی‌خواهند. یا بدتر رؤیافروش‌ها و سخنران‌های انگیزشی که از رشد و پیشرفت می‌گویند و بسته‌های فست‌فودی بدون درد و شیک موفقیت می‌فروشند! اینجاست که نباید از این همه سخنران و کارشناس و انگیزه‌پخش‌کن رشد و موفقیت در جوامع بحران‌زده و پر از رنج تعجب کرد. آنها ضدروایت پیشرفت را می‌فروشند؛ حالا هر چقدر جعلی و غیرواقعی.

اما داستان آنها که می‌دانند و می‌خواهند که سختی‌ها را گردن بگیرند و رنج محیط را در سختی به پیش رفتن

یکی از بهترین خاطراتی که در رابطه با رشد و پیشرفت شغلی شنیده‌ام از همکارم رسول قربانی بوده. رسول خاطره‌ای که فکر می‌کنم مال خودش نیست را این جور برایم نقل کرد: «یکی از دوستان‌مان را برای کار به مجموعه راه پرداخت دعوت کردیم. مدتی گذشت و دیدیم حرکت خاصی نمی‌کند و به روزمرگی می‌گذراند. یک روز او را کشیدیم کنار و گفتیم رفیق چرا تکانی به خودت نمی‌دهی؟ چرا روز را به شب می‌رسانی و انگیزه و تلاشی برای رشد و پیشرفت نداری؟ آدمی که می‌خواهد رشد کند باید مدام در حال تکاپو باشد و از خودش مایه بگذارد و...»

رسول می‌گفت با یک هیجان خاصی با این رفیق‌مان حرف می‌زدیم و منتظر بودیم که بگوید آره من آماده‌ام تا هر کاری که برای پیشرفت نیاز است انجام دهم. اما این رفیق صادق و باحال برگشته و گفته: «می‌دانی چرا من هیچ تلاشی برای رشد و پیشرفت نمی‌کنم؟ چون اصلاً نمی‌خواهم رشد و

پیشرفت کنم! چون این کار درد دارد. سختی دارد. زحمت فراوان دارد. به همین دلیل من در زندگی نمی‌خواهم پیشرفت کنم و به چیزی که هستم راضی و قانعم! چون من تحمل درد و رنج و سختی و زحمت را ندارم!» صداقت از این بیشتر؟ خیلی خوشم می‌آید از آدم‌ها و پرسونا‌هایی که با خودشان دقیقاً می‌دانند چندچند هستند. آنها که تحت تأثیر سخنرانی‌های انگیزشی و احساسات و غرایز شخصی‌شان برای رقابت با نزدیکان و دوستان‌شان نیستند و تکلیف خود و زندگی‌شان را روشن کرده‌اند. حالا حتی اگر این تکلیف این باشد که هیچ برنامه‌ای برای رشد و پیشرفت نداشته باشند! حداقل وقت خودشان و دیگران را نمی‌گیرند و اعصاب خودشان و همکاران‌شان را خط‌خطی نمی‌کنند.

«هیچ رشدی در محدوده امن شما و هیچ راحتی‌ای در

رضا جمیلی

مدیر توسعه کسب‌وکار کارخانه نوآوری رسانه راه‌کار

@rezajamili

در جلسه مدیران عامل کاشف و شاپرک مطرح شد

همکاری برای تدوین سند جدید الزامات شبکه پرداخت

آخرین وضعیت مبارزه با تخلفات و تهدیدات امنیتی در شبکه بانکداری و پرداخت الکترونیکی، بر ضرورت افزایش همکاری‌ها به منظور تسریع و تشدید اقدامات در راستای پیشگیری و مبارزه با سوءاستفاده از ابزارهای بانکی تأکید کردند.

بر اساس این گزارش، در جلسه‌ای که روز دوشنبه ۲۰ آذرماه در محل شرکت کاشف برگزار شد، چهارچوب عملی اقدامات و الزامات امنیتی در جهت پیشگیری و مبارزه با تخلفات شبکه پرداخت و بانکداری با حضور طرفین مورد بررسی قرار گرفت و طرفین ضمن تأکید

مدیران عامل «کاشف» و «شاپرک» در نشست مشترک از تدوین و اجرای برنامه‌هایی با هدف افزایش سطح همکاری‌های دو شرکت خبر دادند. همچنین در این جلسه قرار شد تیم‌های فنی این دو شرکت با همکاری متقابل اقدام به تدوین سند جدید الزامات شبکه پرداخت به منظور ابلاغ به شرکت‌های پرداخت‌ساز کنند.

به گزارش روابط عمومی شرکت کاشف، فرهاد فائز، مدیرعامل شرکت شاپرک و حسین قرائی، مدیرعامل شرکت کاشف در دیدار و رایزنی با یکدیگر، ضمن بررسی

بر ضرورت گسترش همکاری‌ها، پیشنهادهای جهت عملیاتی‌سازی این موضوع مطرح کردند و توافقات بسیار مؤثری نیز در این زمینه حاصل شد.

همچنین در این دیدار، توافقاتی در زمینه جزئیات به‌روزرسانی الزامات امنیتی شرکت‌های پرداخت‌ساز و امن‌سازی برنامه‌ها و ابزارهای این حوزه صورت گرفت و مقرر شد بر مبنای این توافقات، تیم‌های فنی در شرکت کاشف و شاپرک با همکاری متقابل اقدام به تدوین سند جدید الزامات شبکه پرداخت به منظور ابلاغ به شرکت‌های پرداخت‌ساز کنند.

شفاف سازی هزینه های روز فناوری اطلاعات

رویدادی که به تقویت برند سازمان نصر کمک کرد

مدیران دولتی و صنفی است. مباحث دیگری مانند در نظر گرفتن تغییرات لحظه ای، انجام تمام کارهای گرافیکی، ویدئویی و تولید محتوای متنی و تصویری، ویژه نامه، پوشش خبری، عکاسی، تصویربرداری، پخش زنده و... است که شامل هزینه هستند. دریافت عدد زیر یک میلیارد برای انجام تمام این کارها برای کسی که مسئولیت این بخش را قبول می کند، اصلاً صرفه اقتصادی ندارد.

← **تأمین هزینه از طریق اسپانسر**
قربانی درباره محل تأمین هزینه های روز فناوری اطلاعات اظهار داشت: «درباره دریافت این پول توسط آقای جمیلی دقت کنیم که او از حق عضویت ها استفاده نکرده بلکه برای تأمین هزینه های رویداد خودش اسپانسر آورده است. هیئت مدیره برای رویداد روز فناوری اطلاعات بودجه ای را تصویب کرده بود و می شد تمام این کارها را به عهده دبیرخانه گذاشت که معلوم نبود کار با چه کیفیتی انجام می شود و تمام هزینه هم باید از محل حق عضویت ها تأمین می شد. در حالی که آقای جمیلی برای اجرای با کیفیت این رویداد اسپانسر گرفت. آقای جمیلی در الکامپ و بحث محتوایی الکامپ هم کمک کردند اما یک ریال برای آن خدمات دریافت نکردند. ایشان برای الکامپ مبلغ ۹۵۰ میلیون تومان اسپانسر جذب کردند. این مبلغ صرف هزینه های اجرایی، دکور، عکاسی، فیلمبرداری، ضبط و پخش و... استیج در ۵ روز شد.»

قربانی همچنین تصریح کرد: «آقای جمیلی یکی از افراد حرفه ای در کار خودشان هستند و هنگامی که هفته نامه کارنگ را شروع کردند، کیفیت کارشان آن قدر بالا بود که تصمیم گرفتم روی آن سرمایه گذاری کنم. آقای جمیلی برای شرکت در رویداد روز فناوری اطلاعات کاملاً از راه قانونی وارد مذاکره با صنف شد. جلساتی برگزار شد و هیئتی بر این موضوع نظارت داشت. من برای اینکه اشکالی پیش نیاید در جلسه هیئت مدیره که همکاری با ایشان را مصوب کرده ام حضور نداشتم و در کارگروه مربوطه هم حق رأی خود را از خودم سلب کردم.» او در ادامه بیان کرد: «رویداد فناوری اطلاعات کار بزرگی بود که انجام شد و باید از تجربه استفاده از افراد حرفه ای بهره ببریم. برای استفاده از افراد حرفه ای هم باید هزینه پرداخت شود. در نهایت دستاورد روز فناوری چه بوده است؟ در یک کلام امسال هنگام جمع آوری استشهادیه باید از نزدیک به ۱۵۰ شرکت تاییدیه می گرفتیم. در دوره قبل حدود ۷۵ تاییدیه برای استشهادیه کفایت می کرد. برای استشهادیه باید به پنج درصد از صنف افراد را تایید کنند که این افزایش یعنی تعداد اعضای صنف در این چند سال دو برابر شده است؛ این اثر افزایش قدرت برند سازمان نصر است.»

در نشست خبری تیم هم آفرینی، رضا قربانی، عضو هیئت مدیره دوره ششم سازمان نصر تهران درباره هزینه هایی که در رویداد روز فناوری اطلاعات انجام شده، توضیح داد: «این مباحث ممکن است در مجمع هم مطرح شوند؛ اینجا سعی می کنم تا جایی که می شود توضیح دهم. هنر این نبود که ما سازمانی را تحویل بگیریم و این سازمان را با اندک تغییری در سود و زیان تحویل دوره بعد بدهیم. بهتر است سه سال گذشته را بررسی کنید و تغییری را که این سال ها در بزرگ شدن صورت های مالی رخ داده مشاهده کنید. در واقع ما سازمانی را تحویل می دهیم که در این دوره سه ساله بزرگ شده است. قاعدتاً وقتی بر روی بزرگ شدن اعداد یک نهاد صنفی تمرکز می کنیم ممکن است حرف و حدیث هایی هم پیش بیاید.»

← رویدادی با حضور ۱۶۰۰ نفر از فعالان فناوری اطلاعات کشور

قربانی در ادامه عنوان کرد: «من رویداد با کیفیتی را سراغ ندارم که با حضور ۱۶۰۰ نفر از فعالان صنفی برگزار شده باشد، آن هم با هزینه یک میلیارد و ششصد میلیون تومان. در این رویداد کنسرت برگزار شد، که اگر کسی بخواهد می تواند نقد کند چرا در این رویداد کنسرت برگزار شده است. هزینه این کنسرت چیزی در حدود ۱۳۵ میلیون تومان بوده است. در مورد کنسرت هم برخی از ما ایراد گرفتند که بسیاری از افراد فقط برای کنسرت به برنامه آمدند، اما اگر این طور بود، چگونه مبلغ یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان در این مراسم برای آزادسازی زندانیان صنف جمع آوری شد؟»

او خاطر نشان کرد که روند جمع آوری منابع نقدی برای آزادسازی زندانیان متوقف شد، چون آقای قالیباف قصد رفتن داشتند و گر نه مبلغ به سه میلیارد تومان هم می رسید. تمام افرادی که در این کمک مشارکت داشتند، مدیران کسب و کاری بودند که هر کدام حداقل بیست میلیون تومان کمک کردند.

قربانی درباره بخش دیگری از هزینه ها توضیح داد: «در این رویداد برای جمعیتی در حدود ۱۶۰۰ نفر، پذیرایی و شام در نظر گرفته شده بود که هزینه پذیرایی هم بر کسی پوشیده نیست.»

قربانی در ادامه به هزینه ای که مجری رویداد برای کارهای اجرایی دریافت کرد پرداخت. او در این خصوص بیان کرد: «در سایت سازمان متنی مبنی بر درخواست مجری قرار گرفت و در آن درخواست شد هرکسی که برنامه ای برای برگزاری رویداد روز رویداد فناوری دارد اعلام آمادگی کند که تنها دو نفر اعلام آمادگی کردند.»

او با اشاره به اینکه انجام کار اجرایی سنگینی مانند روز فناوری از توان هیئت مدیره و دبیرخانه خارج است، توضیح داد: «کار اجرایی به معنای دعوت کردن ۱۶۰۰ نفر و کنترل ورود و خروج این جمعیت، هماهنگی با یکی از سران قوا، وزیر ارتباطات و

صنف نیاز به آرامش دارد

در نشست خبری تیم هم آفرینی مطرح شد

مهاجرت می کند. با این وجود می توان ادعا کرد که وضعیت مهاجرت نیروی انسانی در رسته نرم افزار بحرانی شده است.

او در ادامه اضافه کرد: «این بحران نه تنها کسب و کارها را در جذب و نگهداشت نیروهای خود با مشکلات جدی روبه رو می کند، بلکه باعث کاهش کیفیت خدمات و نارضایتی مردم از محصول و خدمتی که دریافت می کنند، نیز می شود. از طرفی با تورم و کاهش سود شرکت ها نیز مواجهیم و محصولات و خدمات شرکت های نرم افزاری با قیمتی به دور از قیمت ارز به فروش می رود و این می تواند به مرگ صنعت نرم افزار منجر شود.»

او خاطرنشان کرد: «ما قرار بود کاری کنیم که ایده اقتصاد بدون نفت در فاوا تحقق پیدا کند، اما امروز شاهد بسته شدن برخی از شرکت های نرم افزاری هستیم و با چالش آنها در زمینه تأمین منابع مالی و انسانی روبروایم. در واقع، شاخص استهلاک از سایر شاخص ها پیشی گرفته و کاهش سرمایه اجتماعی و ناامیدی جمعی باعث شده تا ما دیگر نتوانیم تنها با افزایش دستمزد افراد، آنها را در داخل کشور نگه داریم.»

او روی تأکید کرد: «ما در سه سال گذشته تمام تلاش خود را در راستای ورود به این بحث کرده ایم تا صنعت نرم افزار را احیا کنیم. در همین راستا، با رگولاتور وارد گفت و گو شدیم و ۲۰ نفر از اعضای صنف پیش قدم شدند تا با مجوز رگولاتور، صدور مجوزهای نرم افزاری، تجمیع آنها و اسناد مربوطه را بازنگری کنند.»

آیدین عدالت در ادامه صحبت های ابتدای نشست درباره لیست تیم هم آفرینی عنوان کرد: «به نظر من، هم آفرینی یک لیست انتخاباتی نیست که چند هفته قبل از انتخابات شکل گرفته باشد؛ ما نزدیک به سه سال است که همدیگر را می شناسیم و با توجه به شناختی که از یکدیگر و توانایی های مان داشته ایم، تشکیل یک تیم داده ایم. ما بر این باوریم که گرچه شایستگی شرط کافی عضویت در صنف است، اما شرط لازم نیست و این توانایی هم افزایی فرد با تیم است که باید به عنوان شرط لازم در نظر گرفته شود.»

◀ دوره پرچالش رسته خدمات فناوری اطلاعات در دوره ششم

به گفته محمدرضا قله نوی، رسته ها مفهوم جدیدی هستند که در دوره ششم نظام صنفی رایانه ای ایجاد شدند و گرچه نیاز به اصلاحاتی دارند، اما با توجه به تغییراتی که در ساختار این سازمان ایجاد کردند، باید

نشست خبری تیم هم آفرینی در محل پارک فناوری فردا و با حضور تعدادی از کاندیداهای این تیم برگزار شد. در این نشست حسین اسلامی، رئیس هیئت مدیره نصر تهران؛ صادق فرامرزی، نایب رئیس؛ آیدین عدالت، رئیس رسته سخت افزار؛ رضا قربانی، رئیس کمیسیون فین تک؛ محمدرضا قله نوی، رئیس رسته خدمات فناوری اطلاعات، مجید اورعی، رئیس رسته توسعه نرم افزار، فرهاد کرم زاده، خزانه دار؛ حمید بابادی نیا، عضو هیئت مدیره؛ حمید بهنگار، رئیس کمیسیون اقتصاد دیجیتال و سیدمحمدعلی شریفی الحسینی، رئیس کمیسیون مالیاتی حضور داشتند.

در این نشست هرکدام از اعضا از دستاورهای خود در دوره ششم سازمان نصر استان تهران گفتند و در ادامه به سؤالات خبرنگاران درباره فعالیت های سه ساله صنف پاسخ دادند.

در این نشست رضا قربانی گزارشی درباره رویداد روز فناوری اطلاعات ارائه داد که در آن به هزینه های این رویداد با ذکر آمار و ارقام پرداخته شده بود.

در ادامه نشست و پیش از پاسخ به سؤالات خبرنگاران اعضا به تشریح فعالیت ها و نظرات خود پرداختند.

حسین اسلامی، رئیس هیئت مدیره نصر در ابتدای این نشست موضوع اخلاق مداری را در جریان انتخابات از مهم ترین مواردی دانست که تیم هم آفرینی آن را رعایت

می کند. اسلامی در این مورد خاطرنشان کرد: «ما در پذیرش نتیجه انتخابات هیچ شرط و شروطی نداریم و فکر می کنیم که رعایت اخلاق مهم تر از برنده شدن در انتخابات است. کار صنفی کردن، آورده فردی چندانی برای اشخاص ندارد و واقعیت این است که اعضای جدید باید فشار و استرس زیادی را در سه سال آینده تحمل کنند. همه مایی که امروز در این نشست دور هم جمع شده ایم، به رفتار صنفی درست واقفیم و می دانیم که این انتخابات، انتخابات ریاست جمهوری و مجلس و شورای شهر نیست. ما در دوره ششم تمام تلاش مان را کردیم تا به برخی از موضوعات مطروود و مغفول اکوسیستم بپردازیم. این تلاش ها گاه به نتیجه رسیده و گاه با بن بست روبه رو شده است.»

◀ مهاجرت باعث کاهش کیفیت کالای حوزه فاوا می شود

مجید اورعی درباره مسئله مهاجرت و رویکرد صنف نسبت به این مسئله بیان کرد: «مهاجرت ها دیگر خاص نیروی متخصص نیست و هر کسی که بتواند،

شماره ۱۲۶
۲۶ آذر ۱۴۰۲
سال سوم

بهنازملکی

Info
@Karangweekly.ir

گذشته بود. قلعه‌نوی در پاسخ به این سوال که آیا نظام صنفی به دنبال رشد و توسعه داخلی است و یا بین‌المللی گفت: «بحثی که در ابتدا مطرح بود، جهانی بودن فعالیت بود. اما باید واقعیت‌هایی را قبول کرد. امروزه وضعیت کسب‌وکار کشور و سیاست امور خارجه ما به صورتی است که نمی‌توانیم با نقشه‌های داخلی در فضای جهانی حضور داشته باشیم. یکی از دغدغه‌هایی که در چند سال گذشته شاهد آن بوده‌ام این است که کمیسیون صادرات در این راستا بسیار تلاش کرده است.»

او در ادامه خاطرنشان کرد: «باید در برخورد با موضوع فعالیت جهانی، نگاهی بیرونی اما درون‌زا داشته باشیم. این موضوع را باید بپذیریم که عده‌هایی را که برای خدمات فاوا پرداخت می‌کنیم عده‌های واقعی نیستند. برای مثال هرچند مقداری که برای خرید سخت‌افزار خرج می‌کنید باید چند ده برابر را روی خدمات نرم‌افزاری خرج کنید.» او در ادامه اشاره کرد که برای رسیدن به فعالیت جهانی و رسیدن به محصولات باکیفیت قابل صادرات باید برخی از فرهنگ‌ها بازنگری شوند. تأکید او برای رسیدن به فعالیت جهانی بر بازنگری سیستم داخلی بود.

◀ با هر کس که وارد هیئت‌مدیره شود، همکاری می‌کنیم

اسلامی به این سؤال که آیا امکان همکاری با علی حکیم جوادی در تیم هم‌آفرینی با توجه به سرلیست بودن او وجود دارد یا خیر، این‌گونه پاسخ داد: «هر کس که در هیئت‌مدیره صنف ورود پیدا کند با او همکاری خواهیم داشت. اما در دوره قبل هم ما عنوانی به نام سرلیست نداشتیم و اعتقاد به آن نداریم.» حمید بابادی‌نیا در ادامه این پاسخ گفت: «آقای حکیم‌جوادی در دوره دوم هیئت‌مدیره سازمان یعنی در زمان ریاست آقای وحدتی، ریاست بخش دیگری را انجام می‌دادند. بهترین تعامل با بخش دولتی در زمان ریاست ایشان بود.»

ادامه در صفحه ۱۲

کرد: «هیئت‌مدیره باید بتواند تصمیم‌گیر باشد و بدیهی است که تصمیم‌سازی جای دیگری اتفاق می‌افتد. کاری که در دوره ششم انجام شد، این بود که حوزه تصمیم‌سازی گسترش داده شد. ما تعداد کمیسیون‌ها و رسته‌ها را افزایش دادیم تا بستر تصمیم‌سازی درست ایجاد شود. حالا اینکه چقدر در کارمان موفق بوده‌ایم را زمان مشخص می‌کند. ارتباط مؤثر با بدنه یکی از اقدامات مهمی است که یک هیئت‌مدیره باید به آن توجه کند. سر نبودن ما دعوا

است و ما چاره‌ای نداریم جز اینکه هوای همدیگر را داشته باشیم.» در بخش دیگر از نشست محمددین محمد آذری، رئیس کمیسیون زیرساخت مراکز داده درباره عملکرد این کمیسیون در دوره ششم اظهار کرد: «همکاری‌های خوبی با پژوهشگاه ارتباطات و فناوری اطلاعات وزارت ICT کشور داشتیم و در پروژه‌هایی نظیر ابر ایران، ابر دولت و توسعه زیرساخت شبکه ملی اطلاعات همکاری کردیم.» علی صالحی لنگرودی کاندیدایی که از ادامه فعالیت انتخاباتی انصراف داده نیز در ادامه این نشست به بخش‌های فعالیت صنفی نظام رایانه‌ای استان تهران اشاره کرد و گفت: «در این حوزه بیشتر به بخش تعامل صنف با دولت پرداخته شده در حالی که به روابط درون سازمان و پتانسیل‌هایی که در آن برای خود اعضا و روابط بین‌شان می‌تواند وجود داشته باشد پرداخته نشده است.»

◀ با نقشه‌های داخلی نمی‌توان در فضای جهانی حضور داشت

در ادامه نشست خبرنگاران سوالات خود را مطرح کردند. سوالاتی که بیشتر در حوزه کیفیت فعالیت صنف در دوره

حمید بهنگار، رئیس کمیسیون اقتصاد دیجیتال نصر تهران نیز در صحبت‌هایش به فشارهای زیادی که روی شرکت‌های حوزه نرم‌افزار و سخت‌افزار است، اشاره کرد و توضیح داد: «ما باید در دوره هفتم به فکر توسعه اقتصاد دیجیتال کشور باشیم و تلاش کنیم از طریق افزایش سهم اقتصاد دیجیتال فشار روی روی کسب‌وکارها را کاهش دهیم. بخش‌های مختلفی مانند کشاورزی، معدن، سلامت و... می‌توانند هوشمند شوند.

◀ ما به تیمی متشکل از افراد با تخصص‌های گوناگون نیاز داریم

حمید بابادی‌نیا که در پنج دوره گذشته عضو هیئت‌مدیره نصر بوده است در ادامه صحبت‌ها بیان کرد: «نمایندگان خوب بخش خصوصی توانایی این را دارند که مشکلات و چالش‌های همکاران‌شان را به

حاکمیت منتقل کنند. ما به تیمی متشکل از افراد با تخصص‌های گوناگون نیاز داریم تا بتوانیم پاسخگوی نیازهای اکوسیستم باشیم. تیم هم‌آفرینی نتیجه سال‌ها همکاری اعضای نصر با یکدیگر و یک تیم یکپارچه است. اعضای این تیم کارنامه مشخصی دارند و هریک راهبر یک کسب‌وکار هستند و به همین دلیل می‌دانند که مشکلات اکوسیستم چیست و سی‌ام ماه حقوق دادن چه معنایی دارد.»

◀ در دوره ششم بستر تصمیم‌سازی ایجاد کردیم

صادق فرامرزى نیز در ادامه، ضمن معرفی فعالیت‌های خود در دوره ششم که شامل برگزاری الکامپ نیز می‌شود، مطرح

ادامه پیدا کنند. او در این خصوص اظهار کرد: «مفهوم رسته در این مدت توانسته یک تغییر بنیادین ایجاد کند و آن پل زدن بین اعضای هیئت‌مدیره و کمیسیون‌ها بوده است. ساختار رسته‌ها به این گونه است که تعدادی از اعضای هیئت‌مدیره به همراه رؤسای کمیسیون‌ها را در برمی‌گیرد تا مقوله تصمیم‌سازی را تسهیل ببخشند. به نظر من، رسته خدمات فناوری اطلاعات در دوره ششم، پرچالش‌ترین دوره خودش را پشت سر گذاشت؛ آغاز به کار آن با همه‌گیری کرونا بود و بعد درگیر مسائل دیگر نیز شد. این دورهمی جزو برنامه‌های رسته ما بود و مشتاقیم که عملکرد سه‌ساله‌مان را ارائه دهیم.»

او در ادامه افزود: «ما در حوزه افتا، آموزش و پژوهش و استفاده از اشخاص حقیقی عملکرد خوبی داشته‌ایم و نتیجه گرفته‌ایم. ایجاد رسته خدمات فناوری‌های مالی نیز در دستورکار ما قرار گرفت و در راستای ارائه خدمات توانمندساز داده‌محور قدم برداشتیم.»

◀ در دوره ششم از پلمب شرکت‌ها جلوگیری کردیم

در این نشست سیدمحمدعلی شریفی الحسینی، رئیس کمیسیون مالیاتی نصر تهران نیز در ادامه صحبت سایر اعضا به یکی از دستاوردهای این کمیسیون اشاره کرد و گفت: «من به واسطه اینکه برای سه دوره نماینده نصر تهران در کمیسیون تخصصی تنظیم مقررات وزارت ارتباطات بودم، توانستم وارد گفت‌وگو با مجلس شوم که یکی از نتایج این گفت‌وگوها جلوگیری از پلمب یکسری شرکت‌ها بود.

او در ادامه عنوان کرد: «علاوه بر این، من دبیر کمیسیون اینترنت نیز بودم و تلاش کردم به صندوق توسعه فیبر که یکی از پیشران‌های فناوری اطلاعات کشور است، بپردازم. در بخش مالیاتی نیز با برگزاری وبینار و مشاوره به اعضای صنف تلاش کردیم تا جایگاه خوبی را برای کمیسیون مالیاتی نصر تهران ایجاد کنیم.»

در ارتباط با بدنه صنف موفق نبودیم

رضا قربانی عضو هیئت مدیره دوره ششم سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران درباره اینکه چه کاری در این دوره می‌توانست توسط هیئت مدیره انجام شود اما نشد، می‌گوید: «به نظر من در ارتباط با بدنه صنف موفق نبودیم. به قدری در دوره ششم گرفتار مسائل حاشیه‌ای بودیم که متأسفانه موفق نشدیم آن‌طور که باید و شاید با بدنه صنف ارتباط برقرار کنیم.» او ادامه می‌دهد: «ما الان نزدیک به ۳ هزار شرکت، کسب و کار و شخص حقوقی عضو داریم. اگر افراد حقیقی و فروشگاه‌ها را هم در نظر بگیریم، این عدد بیشتر می‌شود. ما به صورت مرتب باید با آنها صحبت می‌کردیم. ابتدای دوره هر ماه یکبار کنفرانس خبری برگزار کردیم. گزارش هم می‌دادیم. ما برای اولین بار مصوبات صورت جلسه‌های هیئت مدیره را منتشر کردیم. در سایت سازمان این صورت جلسه‌ها قابل مشاهده است.» او در ادامه اضافه می‌کند: «به دلیل مسائلی که در ۴ یا ۵ ماه اول دوره در تهران داشتیم، مسائلی که با سازمان نصر کشور داشتیم و گرفتاری متعدد دیگر، مانند اینکه ال‌کامپی را تحویل گرفتیم که از دوره قبل برگزار نشده بود، موجب شد که ارتباط با بدنه صنف آن‌طور که باید برقرار نشود.»

روی رابطه با کسب و کارها متمرکز می‌شویم

کاندیدای هفتمین دوره انتخابات سازمان نصر تهران درباره اینکه در صورت راه‌یابی به هیئت مدیره چه راه کارهایی را در نظر دارند، عنوان می‌کند: «ما به دلیل تجربیاتی که در دوره ششم به دست آوردیم و ضعف‌هایی که روی آن مسلط شده‌ایم، قاعداً دیگر وارد اختلاف‌های ابتدای دوره برای تعیین رئیس نمی‌شویم. ما همچنین وارد اختلافات با نصر ایران نیز نمی‌شویم.» او در ادامه می‌افزاید: «ما بعد از مدتی اختلاف بین نصر تهران و ایران، تصمیم گرفتیم روی تهران متمرکز شویم و بعد به مرور مسائل مان با نصر کشور مقداری کم‌رنگ‌تر شد و توانستیم در نیمه دوم این دوره برخی کارها را جلو ببریم.» او تأکید می‌کند که باید روی ادامه رابطه‌مان با کسب و کارها و اشخاص حقیقی بدون واسطه متمرکز شویم.

سیاسی نبودیم مطالبه‌گری کردیم

رضا قربانی، عضو هیئت مدیره سازمان نصر تهران در گفت و گو با کارنگ از عملکرد سه ساله صنف می‌گوید

با گسترش اینترنت در زندگی عموم مردم و روی آوردن نهادهای دولتی و شرکت‌ها به فناوری‌های دیجیتال، معنا و مفهوم و همچنین اهمیت ابزارهایی مانند کامپیوتر، گوشی همراه و ... نسبت به دهه‌های گذشته با تغییرهای زیادی همراه بوده و اقتصاد دیجیتال تبدیل به موضوعی کلیدی در اقتصاد کشورها شده است. رضا قربانی، عضو هیئت مدیره و رئیس کمیسیون فین تک دوره پنجم و ششم سازمان نصر استان تهران با اشاره به اهمیت اقتصاد دیجیتال در دنیای امروز معتقد است که دوره پیشتر وجود ندارد؛ صنف یا می‌تواند خودش را با تغییرات همراه کند یا سیل آن را با خود می‌برد. او همچنین در این گفت‌وگو درباره کارنامه ۳ ساله هیئت مدیره دوره ششم صحبت می‌کند و به برخی از نقدهای مطرح شده پاسخ می‌دهد. لازم به ذکر است که قربانی در هفتمین دوره انتخابات هیئت مدیره نصر تهران به عنوان عضوی از تیم هم‌آفرینی کاندیدا شده است.

◀ به هیئت مدیره
ششم این برچسب را می‌زنند که
نصر را سیاسی کرده‌اند. چقدر با
این موضوع موافق هستید؟

خیر؛ من قبول ندارم که در دوره ششم نصر سیاسی شد. از بسیاری از بزرگان می‌شنوم که می‌گویند در دوره ششم نظام صنفی سیاسی شده و رفتارهای سیاسی از خود نشان داده است. من معتقدم در دوره ششم، کسانی که در هیئت مدیره و کمیسیون‌ها بودند، تماماً بر دنبال کردن منافع صنفی متمرکز بودند. نمی‌دانم کسانی که می‌گویند نصر سیاسی شده و از فعالیت صنفی دور شده، به چه اشاره می‌کنند. تقریباً می‌توان گفت تنها نهاد صنفی‌ای بودیم که به قطع اینترنت اعتراض کردیم و اعتراض ما هنوز به صورت مکتوب در سایت سازمان وجود دارد. برخی از نهادهای صنفی دیگر در همان روزها یا ساعات اولی که اعتراض کرده بودند، اعتراض خود را برداشتند. قطعی اینترنت یک اتفاقی بود که ما در یک نهاد صنفی به آن اعتراض کردیم. آیا این سیاسی است؟

◀ سال ۹۸ هم اینترنت قطع شد؛ آن سال
دوره پنجم نظام صنفی بود و شما در هیئت مدیره
حضور نداشتید؛ واکنش سازمان در آن زمان چه بود؟

واکنش‌ها مکتوب است و الان هم می‌توان آنها را مشاهده کرد. واکنش نظام صنفی در دوره پنجم به قطع اینترنت را با تلاش‌هایی که در دوره ششم نسبت به قطع اینترنت اتفاق افتاد، می‌توان مقایسه کرد. ما اعتراض و ایستادگی کردیم. ما نسبت به بازداشت فعالیت کسب و کارهای فناوری اطلاعات اعتراض کردیم. یک اتفاقی رخ داد و به یکباره فضای اقتصاد دیجیتال ما سیاسی شد و در کانون توجه مسائل سیاسی قرار گرفت. ما اعتراض کردیم. اگر ما مسائل کسانی را که به هر دلیلی، درست یا نادرست، بازداشت شده بودند، پیگیری کردیم، این سیاسی کردن نصر است؟ اگر یک طرحی برای

محدود کردن اینترنت در مجلس شورای اسلامی دنبال شد و ما با تمام توان به آن اعتراض کردیم، این سیاسی کردن صنف است؟

◀ برخی می‌گویند این اتفاقات چه ربطی به نصر
داشته است. از نظر آنها فضای نصر در چارچوب
سخت‌افزار و نرم‌افزار بوده و نیازی نمی‌بیند نصر وارد
فضای دیگری شود و به طرح صیانت یا قطعی اینترنت
اعتراض کند.

برخی از بزرگان ممکن است از اینکه سازمان نظام صنفی امروزه دارد مسائل اقتصاد دیجیتال ایران را پیگیری می‌کند، دلگیر باشند. شاید انتظار داشته باشند نهاد صنفی که برای فناوری اطلاعات فعالیت می‌کند، به پیگیری مسائل ارزی محدود باشد. البته سازمان نظام صنفی در دوره ششم به جد پیگیر مسائل کسانی بوده که در حوزه تأمین و تولید سخت‌افزار فعالیت می‌کنند. در سازمان این کارها را رها نکرده است. در حوزه نرم‌افزار ما هم نگران وضعیت شرکت‌ها هستیم که واقعاً به یک نقطه بحرانی رسیده‌اند. ولی ما با یک پدیده و یک روند روبه‌رو هستیم به نام اقتصاد دیجیتال. چه‌طور انتظار داریم این نهاد صنفی خودش را کنار بکشد و هیچ کاری نکند. پدیده اقتصاد دیجیتال در ده سال گذشته به کلی اقتصاد را تحت تأثیر قرار داده است. چه‌طور انتظار داریم که نهاد صنفی به همان فعالیت‌های سال‌های گذشته محدود بماند. چرا می‌خواهیم سازمان نظام صنفی را کوچک نگه داریم؟

◀ طبق مصوبه سال ۸۹ مجلس، نصر یک
سازمان نظام صنفی رایانه‌ای
است؛ درست است که دایره این
فضا بزرگ‌تر شده و باز بزرگان آن
بیشتر شده‌اند؛ ولی افرادی از
صنف معتقدند که این صنف
در حوزه سخت‌افزار و نرم‌افزار
است و چرا باید بحث اقتصاد
دیجیتال و فین تک به آن وارد
شوند؟

دوره پیشتر وجود ندارد؛ صنف
یا می‌تواند خودش را با تغییرات
همراه کند یا سیل آن را با خود
می‌برد. وقتی اسنپ وارد کشور
شد، اتحادیه تاکسیران‌ها چه
برخوردی کرد؟ وقتی پدیده‌ای
مثل دیجی کالا رخ دارد و تجارت
الکترونیکی را در ایران تغییر داد،
اتحادیه‌های سنتی چه کردند؟

ما الان شاهد هستیم اتحادیه‌های سنتی که در حوزه پرینتر فعالیت می‌کردند، در حال تغییر چهره خودشان هستند و می‌گویند در عرصه اقتصاد دیجیتال باز بگر هستند. ما

باز بگران صنفی سنتی را می‌بینیم که چهره خود را عوض می‌کنند تا بگویند در فضای اقتصاد دیجیتال تأثیرگذارند. سازمان نظام صنفی این شانس را به وجود آورد که فعالان اقتصاد دیجیتال در آن جمع شوند. آیا ما می‌خواهیم آنها را از سازمان برانیم و بگوئیم می‌خواهیم سازمان محدود به کسانی بماند که در حوزه سخت‌افزار یا نرم‌افزار فعالیت می‌کند؟ آیا راه درست‌تر همین مسیری که در دوره ششم طی شده نبوده که درهای سازمان را به روی باز بگران جدید و اکوسیستم جدید باز کنیم؟ یا ببینیم که امروز اتحادیه کسب و کارهای مجازی چه وضعیتی دارد؟ زمانی من منتقد شکل‌گیری اتحادیه کسب و کارهای مجازی بودم. می‌گفتم خانه فعالان فناوری اطلاعات ایران، فعالان استارت‌آپی ایران و فعالان اکوسیستم اقتصاد دیجیتال ایران، سازمان نظام صنفی رایانه‌ای است. در آن زمان هیچ نقشی در سازمان نداشتیم و یک عضو معمولی بودم. در دوره ششم ما درها را رو به این فضا باز کردیم. ما می‌توانیم این افراد را به سازمان بیاوریم و سازمان را متحول کنیم یا اینکه می‌توانیم سازمان را کوچک نگه داریم.

◀ در دوره ششم چقدر توانستید این
فضای سخت‌افزاری - نرم‌افزاری را بشکنید؟
واقعیت این است که به نظر می‌رسد در این ترکیب
انتخاباتی جدید هم آن فضای سخت‌افزاری -
نرم‌افزاری گماکان حاکم است. در دوره ششم چقدر
توانستید این فضا را بشکنید؟

این مسئله از آن دسته مسائلی است که در فرهنگ سازمان ریشه کرده‌اند. باید از این فضاها بگذریم. اصلاً دیگر چیزی به اسم سخت‌افزار صرف یا نرم‌افزار صرف وجود ندارد. شرکت‌های بزرگی در اکوسیستم اقتصاد دیجیتال ایران در حال فعالیت هستند که از بسیاری از شرکت‌های نرم‌افزاری، دولوپر بیشتری دارند ولی در رسته خدمات فناوری اطلاعات می‌گنجند. ما در این دوره سه رسته تشکیل دادیم؛ رسته سخت‌افزار، رسته نرم‌افزار و رسته خدمات فناوری. ببینیم کمیسیون‌های جدیدی که شکل گرفته‌اند بیشتر ذیل کدام رسته هستند؟ اگر کمیسیون‌های جدید در رسته خدمات فناوری اطلاعات شکل می‌گیرند، یعنی این نیاز به درستی تشخیص داده شده است. ما سخت‌افزار یا نرم‌افزار را حذف نکردیم. ما در این هیئت مدیره، برای مسائل سخت‌افزاری‌ها مطالبه‌گری کرده‌ایم. ما برای تأمین، تولید، حوزه‌های مختلف و مسائل ارزی با بانک مرکزی و نهادهای دیگر تعامل کردیم. ولی در این دوره چه اتفاقی افتاد؟ تعامل ما با بانک مرکزی فقط برای تخصیص ارز نبود. ما در مسائل فناوری و کسب و کارهای فناوری مالی مورد توجه بانک مرکزی قرار

گرفتیم. رگولاتورهای پولی و مالی، امروز سازمان نظام صنفی را در حوزه بورس، بیمه، بانک، پرداخت، نئوبانک‌ها، لندتک‌ها، فین‌تک‌ها و پی‌تک‌ها طرف مشورت قرار می‌دهند. برویم ببینیم سازمان در دوره‌های قبل چه‌قدر طرف مشورت بوده است؟

یعنی شرایط تغییر کرده و قبلاً چنین مسئله‌ای وجود نداشته و دوره ششم اتفاق افتاده است؟

من تلاش گذشتگان را زیر سؤال نمی‌برم. اتفاقاً از دوره آقای سعادت، کمیسیون تجارت الکترونیکی شروع شد. برای مثال همین کمیسیون فین‌تک یک کارگروه در کمیسیون تجارت الکترونیکی بود و آقای بحری رئیس آن کمیسیون بود. در دوره آقای سعادت و بعد در دوره آقای اثنی‌عشری، این کارگروه به یک کمیسیون تبدیل شد و این کمیسیون فین‌تک رشد کرد. در همین دوره ما شاهد بودیم که کارگروه لندتک از دل کمیسیون فین‌تک بیرون آمد و به یک کمیسیون مستقل تبدیل شد. این کمیسیون، امروز به یکی از مطالبه‌گران حوزه لندتک تبدیل شده و کسب‌وکارهای ممتاز و پیشرو را در سازمان نظام صنفی زیر این پرچم جمع کرده است. من اصلاً نگفتم که در دوره‌های قبلی در این زمینه کاری انجام نشده است. بلکه فقط دارم از دوره ششم دفاع می‌کنم. چون این نقد به ما وارد شده که سخت‌افزاری‌ها و نرم‌افزاری‌ها را ندیده‌ایم. من قبول دارم که شرایط نرم‌افزاری‌ها و سخت‌افزاری‌ها خوب نیست. ولی آیا سایر تولیدکنندگان و تأمین‌کنندگان در کشور

شرایط خوبی دارند؟ ما که تافته‌جدابافته نیستیم؛ در کشوری زندگی می‌کنیم که شرایط اقتصادی آن دچار مشکلات عدیده شده و بحث تخصیص ارز به یک مسئله جدی تبدیل شده است. بله، سازمان نظام صنفی، مطالبه‌گر مسائل سخت‌افزاری‌ها است و آن‌ها را دنبال می‌کند.

شما می‌گویید ما مطالبه می‌کنیم. چند درصد این مطالبه‌گری منجر به نتیجه شده است؟ این که صرفاً بگویید داریم مطالبه می‌کنیم، چیز خوبی است؟ برای مثال چقدر در طرح صیانت درگیر شدید و نگذاشتید به نتیجه برسد؟ در واقع کدام مطالبه شما منجر به نتیجه شده است؟

ما در دوره ششم زیاد شکست خوردیم. می‌توانم روی تک‌تک این شکست‌ها دست بگذارم. ولی نباید از اتفاقات بزرگی که در این دوره افتاد و تک‌تک اعضای هیئت‌مدیره و تمام کسانی که در آن نقش داشتند، بگذریم. ما در رابطه با طرح صیانت وفاق ایجاد کردیم. شرایطی را ایجاد کردیم و از سازمان نظام صنفی هزینه کردیم تا طرحی که قرار بود اینترنت را محدود کند، با فراغ بال جلو نرود. امروز طرح صیانت به شکل نامحسوس پیاده می‌شود. حداقل کسی حاضر نیست در فضای عمومی، موضع حمایتی نسبت به این طرح بگیرد. چون ما در یک نهاد صنفی برای مسائل صنفی جنگ داریم.

می‌گفتند ما می‌خواهیم طرح صیانت را پیاده کنیم که کسب‌وکارهای خارجی محدود شوند و شرایطی را فراهم کنیم که کسب‌وکارهای داخلی رشد کنند. نگاه ما متفاوت بود و می‌گفتیم شما به این شکل نمی‌توانید کسب‌وکار داخلی را وارد مسیر توسعه و رشد کنید. اینکه کسب‌وکار خارجی را محدود کنید و شرایطی را ایجاد کنید که کسب‌وکار داخلی رشد کند، همان مسیری را می‌روید که در صنعت خودروسازی رفتید.

البته نکته‌ای وجود دارد. از یک طرف می‌گویید ما جلوی یک کسری از کارها را گرفته‌ایم و یک‌سری از مطالبات مان را پیش برده‌ایم و به نظر می‌رسد که دولت چندان از نظام صنفی دوره ششم رضایت نداشته است. اما از طرف دیگر مخالفان شما می‌گویند که شما به دولت نزدیک هستید و دولتی‌ترین دوره نظام صنفی استان تهران، دوره ششم است. واقعاً تا چه حد این هیئت‌مدیره دولتی است؟

به‌هیچ‌وجه قبول ندارم. ما در دوره ششم منتقدانه از دولت مطالبه کردیم. ما بدترین شرایط اقتصاد دیجیتال را در این چند سال داشتیم؛ شرایطی که در آن اینترنت محدود شد و کسب‌وکارهای اقتصاد دیجیتال محدود شدند. برای مثال ال‌کامپ امسال، غیردولتی‌ترین ال‌کامپ سال‌های گذشته بوده است. تصاویر ال‌کامپ‌های سال‌های پیش را ببینید که وزیر ارتباطات در چند درصد تصاویر حضور دارد. رئیس سازمان فناوری اطلاعات چه نقشی در ال‌کامپ دارد؟ چه‌قدر در برنامه‌های ال‌کامپ دیده می‌شود؟ اگر دولت دولت است، در دوره‌های قبل هم دولت بوده است. ما در همین ال‌کامپ چه‌قدر به وزارت‌خانه فناوری اطلاعات و ارتباطات فضا دادیم؟ چه‌قدر در تصاویر ال‌کامپ هستند؟ غیردولتی‌ترین

ال‌کامپ تاریخ در دوره ششم برگزار شد. بعد ما به دولتی بودن متهم می‌شویم؟ ما مطالبه کردیم. اینترنت قطع شد، چه کار باید می‌کردیم؟ ما با وزیر

ارتباطات صحبت کردیم. وزیر ارتباطات ما را به دفاع از پلتفرم آمریکایی متهم کرد. ما تمام این مشکلات را به جان خریدیم و ایستادگی کردیم؛ در شرایطی که برخی از بزرگان صنفی به ما می‌گفتند از این محدودیت‌ها استفاده کنید و کسب‌وکار توسعه دهید.

در دوره ششم ارتباط با وزارت ارتباطات چطور بود؟

خیلی منفی بود. در دوره‌هایی حتی مسئول دفاتر مدیران سرپرست، جواب تلفن هیئت‌مدیره را نمی‌دادند. ما تلاش کردیم که با دولت مستقر و وزارت ICT تعامل مستمر داشته باشیم. ما با وزارت ICT در دوره‌ای که با نصر همراه نبوده، تعامل کرده‌ایم؛ اما به وزارت ICT محدود نماندیم.

به نظر شما در حال حاضر وزارت ICT تمایل دارد این دوره نصر ادامه پیدا کند؟

خیر اصلاً تمایل ندارد. گاهی جلساتی که با آنها داشتیم به قهر می‌انجامید. از ما ناراضی بودند؛ چون مطالبه می‌کردیم. ما بارها در مورد قطع اینترنت و حتی اختلال اینترنت در جلسات خصوصی صحبت کردیم. می‌گفتند چیزی که شما از آن صحبت می‌کنید اختلال اینترنت نیست و شما در حال صحبت درباره فیلترینگ و ات‌سپ، تلگرام و توییتر هستید و از پلتفرم‌های آمریکایی دفاع می‌کنید. ما می‌گفتیم وقتی شما این فضا را ایجاد می‌کنید و باعث عدم اعتماد می‌شوید، اگر بهترین پلتفرم را هم بسازیم مردم به آن اعتماد نمی‌کنند.

رئیس‌جمهور به وزیر ارتباط در مورد رسیدگی به وضعیت اینترنت تشر زدند. در واقع ال‌کامپ نشان داد که فعالان صنفی از وضع فعلی به‌طور خاص در حوزه اینترنت و زیرساخت‌ها راضی نیستند. البته باید اشاره کنم که آقای زارع‌پور در برخی از مسائل به‌طور خاص در مورد آزادی آقای اشکان آرمندهی کمک کردند. اتفاقاً فرد پذیرایی هستند ولی دیدگاه‌های خودشان را دارند.

در دوره گذشته که تیم هم‌آفرینی وارد میدان شد، بازی را به هم زد. آیا این توان را در خورد می‌بینید که سه سال دیگر این مسیر را ادامه دهید؟ بستگی به نظر صنف دارد.

صنف باید تصمیم بگیرد. بسیاری از افراد در ابتدای دوره می‌گفتند که بعد از یک سال از تک‌وتا می‌افتید. در پایان سال سوم هستیم و از تک‌وتا نیفتاده‌ایم. قاطبه کسانی که در هیئت‌مدیره بودند هنوز پای کار هستند. همین که تعداد بسیار زیادی از کسانی که در هیئت‌مدیره فعلی هستند، برای هیئت‌مدیره بعدی کاندیدا شده‌اند، یعنی شجاعت این را داشته‌اند که دوباره خود را در معرض رأی قرار دهند.

دوره‌های قبلی نظام صنفی را نگاه کنیم. چند درصد هیئت‌مدیره وقت برای هیئت‌مدیره بعدی کاندیدا شدند؟ صنف باید انتخاب کند. ما تغییر را به کمک صنف و کسب‌وکارها شروع کردیم. می‌توان برگشتن به عقب را انتخاب کرد. ولی از نظر من دیگر بازگشت به عقب وجود ندارد. بازی عوض شد. سازمان نظام صنفی به یک محفل تبدیل شده بود و بعضی از افراد پشت درهای بسته تعیین تکلیف می‌کردند که چه کسانی رئیس یا نایب‌رئیس شوند. اما در دوره ششم صنف تبدیل شد به جایی که جلسات هیئت‌مدیره ساعت‌ها زمان می‌برد. هنوز هم افرادی که در هیئت‌مدیره هستند با شور و حرارت با هم بحث می‌کنند. ما چنین هیئت‌مدیره‌ای را ساختیم. این هیئت‌مدیره و این تغییر باید ادامه پیدا کند.

آیا موافق این هستید که در مورد سمت‌ها از قبل در نصر تعیین تکلیف شود؟ این مسئله چقدر تغییر کرده است؟

ما به گذشته بر نمی‌گردیم. البته صنف می‌تواند انتخاب کند که کسانی که به هیئت‌مدیره می‌روند برای ریاست نصر تهران و کشور تعیین تکلیف کنند. ما از طرز فکری صحبت می‌کنیم که معتقد است افراد باید خودشان تصمیم بگیرند. برخی می‌گویند اگر با این مدل پیش روند، اختلاف و دشمنی پیش می‌آید. من می‌گویم چرا باید چنین اتفاقی بیفتد؟ چرا باید به همدیگر خط بیندازیم؟

انتخابات جایی است که صنف، چه حقیقی و چه حقوقی، پای صندوق می‌آیند و تصمیم می‌گیرند کدام طرز فکر، کدام مسیر و کدام نگاه را انتخاب کنند. الان دو نگاه در مقابل هم قرار دارند. یک نگاه خودش را در آستانه انتخابات ترمیم کرده و حتی کسانی را که در انتخابات قبلی در تیم مقابل بودند، کنار خودش آورده است. اما تیم مقابل از همین الان تکلیف رئیس نصر کشور را مشخص کرده است. می‌توانیم انتخاب کنیم. ممکن است بعضی افراد به‌درستی به دنبال آرامش باشند و فکر کنند آرامش از این مسیر به دست می‌آید. من می‌گویم نه، اصلاً این مسیر ما را به آرامش نمی‌رساند. ما از اینکه خود را در معرض نقد و رأی قرار دهیم یک فضای ترسناک می‌سازیم. درحالی‌که این‌طور نیست. این چه هیئت‌مدیره‌ای است که تعیین تکلیف کند چه کسی رئیس نصر کشور یا تهران باشد و همه با او بیعت کنیم؟ آیا ما به این شیوه تشکیلات صنفی اعتراض نداریم؟ کسانی که ادعای فعالیت صنفی دارند، چگونه از این طرز فکر حمایت می‌کنند؟

ما نه در دوره پیش و نه در این دوره در هم‌آفرینی، هیچ‌وقت لیست نداشتیم. ما برای اولین بار بازی را عوض کردیم. در دوره‌های قبلی رئیس بعدی نصر مشخص می‌شد و همه پشت او جمع می‌شدند. آیا اینکه ما از تیم مقابل افرادی را جذب کردیم، نشان تعامل نیست؟

فارغ از نتیجه انتخابات، چه پیروز شوید چه بازنده، آیا نتیجه را می‌پذیرید؟ من نتیجه را می‌پذیرم. هیچ اما و اگر ندارم. صنف تصمیم‌گیرنده اتفاقی است که پای صندوق‌های رأی می‌افتد. من تا جایی که می‌توانستم مسائل را شفاف

و روشن کردم. صنف تصمیم می‌گیرد. رأی‌نیاب‌ها ما به معنی قهر کردن ما با صنف نیست. ما به فعالیت عادی خود ادامه می‌دهیم. ما قبل از اینکه وارد هیئت‌مدیره و این سازمان شویم، فعال صنفی بودیم. ما در انجمن‌های کوچک‌تر و متعدد مطالبه‌گری داشتیم؛ اما انتخاب کردیم که در سازمان نظام صنفی و از این طریق تأثیرگذار باشیم. اگر در این سازمان نشد، این مسئله را از نهاد‌های صنفی دیگر کماکان دنبال می‌کنیم. قبول دارم ضعف‌هایی داشتیم و خیلی جاها شکست خوردیم و نتوانستیم کارهایی که می‌خواستیم را دنبال کنیم. به نظر من بزرگ‌ترین ضعف ما هم این بود که نتوانستیم به‌طور پیوسته با بدنه صنف گفت‌وگو کنیم.

ولی فردای انتخابات نه آسمان به زمین می‌آید و نه زمین به آسمان. افرادی انتخاب و وارد هیئت‌مدیره می‌شوند. هر گروهی که می‌آید باید مراقبت کند که اعتماد را خدشه‌دار نکند. چون ممکن است برخی از افراد در آستانه انتخابات روی افکار، عقاید و دیدگاه‌شان پا بگذارند. حتی ممکن است صنف تصمیم بگیرد که به عقب برگردد؛ اما من به این تصمیم احترام می‌گذارم.

وزیر ارتباطات ما را به دفاع از پلتفرم آمریکایی متهم کرد. ما تمام این مشکلات را به جان خریدیم و ایستادگی کردیم؛ در شرایطی که برخی از بزرگان صنفی به ما می‌گفتند از این محدودیت‌ها استفاده کنید و کسب‌وکار توسعه دهید

مظاهر مرجانی مطرح کرد

وجه تمایز نمی‌تواند حتماً در یک نکته خاص باشد

در آستانه انتخابات سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران، هر دو گروه هم‌آفرینی و سرآمد با بیان نکاتی به تمییز دادن خود از گروه مقابل می‌پردازند. اما نکته تشابه وجه تمایزهایی است که دو این گروه مطرح می‌کنند؛ برای مثال هر دو گروه بیان می‌کنند که برنامه دارند و جوان‌گرایی کرده‌اند.

مظاهر مرجانی کاندیدای هفتمین دوره انتخابات نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران در پاسخ به این سؤال که «سرآمد چه وجه تمایزی واقعی دارد که در طرف مقابل وجود ندارد؟» توضیح می‌دهد: «وجه تمایز نمی‌تواند حتماً در یک نکته خاص باشد. قطعاً وقتی دو تیم وارد یک برنامه انتخاباتی می‌شوند، ادعا می‌کنند که وجه تمایزاتی با طرف مقابل خود دارند. کسانی که در سرآمد حضور دارند، هرکدام فعال صنفی‌اند و کار تیمی بلد هستند.»

او ادامه می‌دهد: «در دوره‌ای که در سرآمد حضور دارم، شاهد کار تیمی افراد بوده‌ام. تک‌تک اعضا در هنگام تدوین برنامه نظرات خود را بیان می‌کردند و از منظرهای مختلف این برنامه مورد بررسی قرار می‌گرفت. اینکه برنامه قابل اجرا هست یا نه؟ دغدغه‌ها چه هستند؟ و سؤالاتی دیگر که در طی تدوین برنامه به آنها پاسخ داده می‌شد. هنگامی که یک برنامه درست و افراد پای کار وجود داشته باشند، اتفاق خوبی رقم خواهد خورد و این اتفاق خوب همان تمایزی است که از آن صحبت می‌کنیم.»

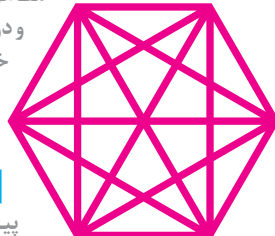
مرجانی عنوان می‌کند: «مهم نیست که اکنون چند نفر در هیئت‌مدیره هستند، مهم این است که اعضا چه مسئولیت‌هایی را می‌توانند برعهده بگیرند. می‌خواهم یک مثال بزنم؛ هنگامی که ما داشتیم یک گروه نرم‌افزاری را شکل می‌دادیم، ویژگی تک‌تک افراد درباره روحیه کار گروهی، حضورشان در صنف و کارهایی که برای صنف کردند، مورد توجه قرار می‌گرفت. چون ما می‌دانیم که وقتی هیئت‌مدیره‌ای شکل می‌گیرد، وقت گذاشتن و دغدغه‌مند بودن اعضای آن بسیار اهمیت دارد.»

جنگی میان نرم‌افزاری‌ها و سخت‌افزاری‌ها نیست

گفت‌وگو با مظاهر مرجانی کاندیدای هفتمین دوره انتخابات نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران

مظاهر مرجانی، بنیان‌گذار شرکت پارمیس و رئیس کمیسیون نرم‌افزارهای فروشگاه‌های پخش و اصناف دوره ششم سازمان نصر استان تهران است و در حال حاضر نیز به عنوان عضوی از ائتلاف «سرآمد» برای شرکت در دوره هفتم انتخابات این نهاد صنفی کاندیدا شده است. او در گفت‌وگوی خود با میثم سلیمانی، سردبیر کارنگ و رسانه‌های دیجیتال کارخانه نوآوری راه‌کار، از علت حضور در تیم سرآمد می‌گوید. مرجانی، از برنامه‌ریزی و جوان‌گرایی به عنوان دو ویژگی تیم سرآمد یاد کرده و بر حضور پررنگ بدنه نرم‌افزاری صنف در این گروه تأکید می‌کند. او در این گفت‌وگو همچنین به چگونگی و دلیل اصلی ری‌برندینگ گروه نصر فراگیر به سرآمد پرداخته است.

گفت‌وگو
INTERVIEW

در انتخابات

پیش روی سازمان نصر، دو طیف متفاوت شکل گرفته،

طیف هم‌آفرینی و طیف سرآمد؛

چه شد که تصمیم گرفتید وارد طیف سرآمد

شوید؟ آیا نقدی به دوره ششم دارید؟

در دوره قبلی من همراه گروه «نصر فراگیر» بودم که این گروه در این دوره، به سرآمد تغییر نام داده است. سرآمد ویژگی‌های خاص خودش را دارد. اعضای سرآمد افرادی هستند که در شش سال گذشته در کمیسیون‌های مختلفی فعالیت کردند، بنابراین برای این افراد بسیار اهمیت داشت که در تیمی حضور داشته باشند که از بدنه صنف باشد. بحث دیگری که برای ما بسیار اهمیت داشت، حضور پررنگ نرم‌افزاری‌ها در تیم سرآمد بود. اکنون که صحبت می‌کنیم، پنج نفر

متخصص نرم‌افزار و سه فعال در این حوزه، در سرآمد حضور دارند. یکی از افتخارات گروه سرآمد این است که بدنه نرم‌افزاری صنف را به خوبی پوشش می‌دهد. همچنین سرآمد دارای ترکیبی از افراد باتجربه و افراد جوان است. البته کسانی هم در تیم هم‌آفرینی حضور دارند که از دوستان سابق ما هستند و درواقع از نصر فراگیر وارد تیم هم‌آفرینی شدند.

چرا نصر فراگیر

به گروه سرآمد

ری‌برندینگ کرده است؟

از زمانی که من وارد تیم نصر فراگیر شدم، ما به نگاه متفاوت از سوی صنف قائل بوده‌ایم. به عبارتی می‌خواستیم صنف نگاه متفاوتی داشته باشد. نگاهی وجود داشت مبنی بر اینکه در صنف یک اسمی شکل بگیرد و

همچنان ادامه پیدا کند. اما در نهایت ما به این نتیجه رسیدیم که اسم را تغییر دهیم. بسیاری اکنون نیز ما را به نام نصر فراگیر می‌شناسند. اما در طی جلسات متعددی که در گروه داشتیم در نهایت نام سرآمد انتخاب شد.

آیا نصر فراگیر در سه سال گذشته

جلسات منسجمی برای شرکت در انتخابات

داشته یا اینکه با نزدیک شدن به انتخابات،

گروه سرآمد تنها برای شرکت در آن گرد هم

آمده است؟ به نظر می‌رسد برخی از اعضای

نصر فراگیر وارد تیم هم‌آفرینی شدند و عملاً

نصر فراگیر ماهیت گذشته خود را از دست

داده است.

در شش دوره گذشته هیچ‌وقت فرایند به این صورت نبوده است که گروه پیشین همواره به فعالیت خودش ادامه دهد؛ حتی رؤسای دوره‌های قبلی اصلاً در دوره‌های بعدی حضور نداشتند که بخواهند ادامه دهند.

روند همیشه به این صورت بوده است که یک گروه با اهداف مشترک در کنار یکدیگر شکل می‌گرفتند و عده‌ای از آن‌ها به هیئت‌مدیره راه پیدا می‌کردند و یا نمی‌کردند. شاید این اولین دوره‌ای است که یک گروه، مسیر خود را از گذشته ادامه می‌دهد. این موضوع هم می‌تواند دلیل ری‌برندینگ گروه نصر فراگیر به سرآمد باشد که مسیر خود را ادامه دهد. هرچند که در گروه هنوز به این اتفاق نظر نرسیدیم که یک فرهنگ و یا یک روال ثابت را رو به جلو ببریم. باید این امکان را هم در نظر بگیریم که شاید در مرحله بعدی گروهی دیگر و با یک فرهنگ و شکل دیگر روی کار بیاید. به عبارتی دیگر، تیم، موافق آن نیست که یک روند ثابت را سالیان سال ادامه دهد.

یعنی اگر برای مثال آزاد معروفی در

دوره پیشین رئیس بود، در این دوره شرکت

نمی‌کرد؟

فکر می‌کنم که نمی‌کردند.

آیا دوباره کاندیدا شدن برای یک

پوزیشن اتفاق بدی است؟

ما نمی‌توانیم بگوییم که این موضوع درست یا غلط است. این موضوع بیشتر به طرز تفکرهای مختلف افراد بازمی‌گردد. به هر حال با شکل‌گیری سرآمد این

بستر به وجود آمده که اگر صلاح بود، در دوره‌های بعد هم حضور داشته باشد، اما همچنان به این نظر قطعی نرسیدیم که سرآمد قرار است ادامه بدهد یا نه؛ این موضوع به رویکرد افراد در ادامه بستگی دارد.

پس فکر می‌کنید که سرآمد فعلاً برای انتخابات تشکیل شده است؟

بله؛ گروه سرآمد فعلاً برای انتخابات تشکیل شده تا بتوانیم یک انتخابات خوب را داشته باشیم.

شما گفتید ما می‌خواستیم تا تیم از دل صنف تشکیل شود، آیا این موضوع در مقابل تیم هم‌آفرینی است؟ به عبارتی مگر تیم مقابل از بدنه صنف نیستند که شما این انتخاب را کردید؟

قطعاً وقتی قرار بر حضور در یک گروه باشد، بسیاری از منش‌ها و روش‌های افراد دیگر گروه اهمیت پیدا می‌کنند. گروه هم‌آفرینی، گروهی است که هیئت‌مدیره را داشته و روندی را پیش برده است؛ رویکرد و روال گروه جدید هم به این صورت بوده است که بتواند از هم‌گروهی‌های خود که در هیئت‌مدیره حضور دارند، استفاده کند تا توفیق بیشتری را نیز به دست آورد. اما رویکرد من رویکرد متفاوتی است.

نظام صنفی رایانه‌ای نیاز به خون جدید دارد و نیازمند افرادی است که واقعاً بتوانند برای صنف وقت بگذارند. به‌خصوص در حوزه نرم‌افزار که چالش‌های فراوانی نیز دارد، نیازمند افرادی هستیم که بتوانند در هیئت‌مدیره تلاش کنند، وقت بگذارند و انرژی صرف کنند.

اما گروه سرآمد تشکیل شده از افرادی است که مدت‌ها در صنف بوده‌اند و به نظر نمی‌رسد نگاه نوینی داشته باشند؛ اتفاقاً گروه هم‌آفرینی از افرادی تشکیل شده که شاید رویکرد تازه‌تری ارائه دهند. به نظر می‌رسد که سرآمد قصد دارد نظام صنفی رایانه‌ای را به روزهای قبل از دوره ششم ببرد؛ آیا چنین خواسته‌ای در رویکرد شما وجود دارد؟

برای پاسخ به این سؤال باید این موضوع را بررسی کنیم که آیا دوره قبل از دوره ششم، دوره بهتری بوده است یا نه؟ من قطعاً نقدهایی را نسبت به دوره فعلی دارم و اگر چنین نبود اصلاً در انتخابات شرکت نمی‌کردم. اتفاقی که در این میان مطرح است این است که سرآمد تلاش کرده تا از طیفی متشکل از افراد جوان و باتجربه استفاده کند. یکی از ویژگی‌های بارز گروه سرآمد همین موضوع است.

این ویژگی در گرهِ مقابل وجود ندارد؟ اکثر کسانی که در گروه هم‌آفرینی هستند از دوره قبل حضور دارند و می‌خواهند روند قبلی را ادامه دهند.

می‌خواهید بگویید گروه سرآمد هیچ فردی از افراد قدیمی صنف ندارد؟ به عبارتی دیگر ترکیبی که شما دارید را گروه مقابل ندارد؟ گروه مقابل هم می‌تواند ترکیبی شبیه به ما داشته باشد.

می‌گویید وجه تمایز شما، طیف گروه‌تان

است؛ یعنی این وجه تمایز نمی‌تواند برای هم‌آفرینی هم وجود داشته باشد؟

اگر بخواهیم درباره وجه تمایز صحبت کنیم باید به بسیاری از موارد دیگر هم بپردازیم؛ باید درمورد برنامه‌محوری، اتفاقاتی که در دوره فعلی شاهد بودیم و یا اتفاقاتی که می‌توانست در دوره فعلی بیفتد هم صحبت کنیم. قطعاً یکی از ویژگی‌های سرآمد، برنامه‌محور بودن این تیم است.

سرآمد در این سه ماه گذشته، ساعت‌های بسیاری را روی طراحی و ایجاد ساختار و استراتژی‌هایی که باید برای هیئت‌مدیره جدید اتفاق بیفتد، وقت صرف کرده است. با صرف وقت زیاد برنامه‌ای مدون نیز نوشته شده که در سایت سرآمد در اختیار افراد قرار خواهد گرفت. تلاش کرده‌ایم تا دغدغه‌هایی را که در صنف و کمیسیون‌ها وجود دارد شناسایی و از دوستانی که دارای تجربیاتی از گذشته هستند، نیز استفاده کنیم.

عمده‌ترین نقد شما به دوره ششم چه بوده است؟

در دوره ششم بسیاری از فرصت‌ها از دست رفت. برای مثال، امروزه ما به‌عنوان سازمان نظام صنفی رایانه‌ای کشور و با داشتن چند هزار عضو، هنوز نتوانستیم یک دایرکتوری تجاری داشته باشیم. من از رئیس هیئت‌مدیره پرسیدم که اکنون چند شرکت نرم‌افزاری داریم؟ اما او هنوز نمی‌تواند به‌صورت دقیق بگوید که ما چند شرکت نرم‌افزاری داریم.

اما بحث دایرکتوری تجاری، تنها مربوط به دوره ششم نیست و در دوره‌های پیشین هم محل بحث بوده و اتفاقی در خصوص آن صورت نگرفته است. یعنی می‌توان این نقد را به ادوار مختلف نصر داشت.

اکنون شما درباره دوره ششم صحبت می‌کنید. قطعاً دوره ششم هم برای رفع مشکلاتی که از گذشته وجود داشته است روی کار آمده و نقد من در خصوص دوره ششم است. راجع به دایرکتوری تجاری ساعت‌ها جلسه گذاشته و صحبت شد اما اتفاق خاصی در این باره نیفتاد. مشکلی که ما در گروه سرآمد و در سه ماه گذشته توانستیم برای حل آن، حداقل یک ساختار را طراحی کنیم. ای موضوع مشکل عدیده‌ای است که به خاطر عدم ارتباط دوسویه بین اعضای صنف و سازمان نظام صنفی رایانه‌ای وجود دارد و به نظر چنین ارتباطی در شأن دوستان فناوری اطلاعات نیست.

مشکل دقیقاً کجاست؟ ارتباط دوسویه وجود ندارد و دغدغه‌ها به‌درستی منتقل نمی‌شوند. ما امروز نیازمند یک دبیرخانه هوشمند هستیم. نیازمند آن هستیم که بدون انجام عمل تلفن زدن، نیازهای خود را مرتفع کنیم. نیازمند بستری هستیم که انتقالات خود را انجام دهیم. نیازمند یک ارتباط دوسویه بین کمیسیون‌ها و هیئت‌مدیره هستیم. در برنامه جدیدی که ما در سرآمد آن را تنظیم کردیم، به‌خوبی به این نیازمندی‌ها توجه کردیم و راه‌کاری را ارائه دادیم تا اعضای صنف بتوانند با بدنه صنف و در گام اول با کمیسیون‌ها یک ارتباط دوسویه داشته باشند. از سویی کمیسیون‌ها نیز بتوانند با هیئت‌مدیره یک ارتباط خوب و دوطرفه داشته باشند و

اهداف صنف را جلو ببرند.

اما دبیر کنونی نصر تهران، عضو لیست سرآمد است. قرار بوده بخشی از مسائلی که می‌گویید توسط ایشان انجام شود. به نظر شما توانسته است موفق باشد؟ اگر می‌توانسته و انجام نداده دلیل چه بوده؟ آیا با دوباره کاندیدا شدن ایشان با گروه سرآمد، قرار است کاری صورت بگیرد؟

هیئت‌مدیره باید این موضوع را پاسخ دهد. اگر ایشان به‌عنوان دبیر انتخاب شدند، انتخاب هیئت‌مدیره بوده است. اینکه اکنون ایشان عضو گروه ما باشد یا نباشد، نمی‌تواند از آن سو چیزی را مبرا کند. یعنی کل هیئت‌مدیره و کل دبیرخانه زیر نظر هیئت‌مدیره است و دستورات هیئت‌مدیره را پیش می‌برد و اگر نقصی هم وجود دارد باید هیئت‌مدیره پاسخگوی آن باشد.

اما این فرد اکنون در لیست سرآمد قرار گرفته است. سرآمد اکنون ادعا دارد که می‌خواهد تغییر ایجاد کند اما ایشان بخشی از دوره گذشته هستند که سه سال با هیئت‌مدیره همکاری داشتند.

به نظر شما با وجود ایشان در این لیست، تغییری که مدنظر شماست اتفاق می‌افتد؟

اگر ما در دبیرخانه نتوانستیم کاری از پیش ببریم، از کم‌کاری هیئت‌مدیره بوده است. اگر در تیم سرآمد هم ایشان حضور دارند، دلیل بر آن نیست که دوباره

همان اتفاق بیفتد، زیرا هنوز هیئت‌مدیره‌ای شکل نگرفته است. هیئت‌مدیره باید شکل بگیرد و در نهایت تصمیم بگیرد که دبیرخانه شکل بگیرد یا نه.

فرض کنید شما اکنون به عنوان عضو هیئت‌مدیره انتخاب شدید؛ در این میان آقای کشاورز رأی نمی‌آورند ولی به عنوان دبیر نصر انتخاب می‌شوند. آیا شما به ایشان رأی می‌دهید؟ باید تیمی به این سؤال پاسخ داد.

اما نظر شخصی شما چیست؟ اجازه بدهید پاسخ ندهم.

شما بر حضور نرم‌افزاری‌ها در گروه سرآمد بسیار تأکید داشتید؛ اگر شما انتخاب شوید، نماینده نرم‌افزاری‌ها خواهید بود یا نماینده کل صنف؟

هنگامی که هیئت‌مدیره‌ای شکل می‌گیرد، متشکل از نمایندگان اعضای همه صنف در کنار یکدیگر است. در نهایت قرار بر این است که یک صدا از هیئت‌مدیره را بشنویم. اما واقعیت این است که برای مثال اگر کسی از حوزه تأمین وارد هیئت‌مدیره شود باید به دلیل تخصصی که در این حوزه دارد، تمام تلاش خود را بکند تا نماینده اعضای تأمین باشد. اگر کسی به‌عنوان نماینده شرکت‌های نرم‌افزاری ورود پیدا می‌کند، باید نماینده این حوزه باشد، زیرا قطعاً این رفتار از آن نماینده انتظار می‌رود.

اما برای چنین هدفی کمیسیون‌ها در نصر شکل گرفته‌اند.

کمیسیون‌ها شکل گرفته‌اند اما در برخی موارد دیده نمی‌شوند.

واقعیت این است که نصر سال‌ها است در ماجرای سخت‌افزاری بودن و نرم‌افزاری بودن مانده است؛ در حالی که به نظر می‌رسد صنف از این موضوعات بسیار بزرگ‌تر شده باشد. به نظر من صنف در این موضوع نمانده.

اما وقتی تأکید بر نرم‌افزاری بودن و نرم‌افزاری بودن می‌کنید، این موضوع پرنرنگ می‌شود.

خیر اصراری بر این موضوع نداریم. برای مثال ممکن است انجمنی وجود داشته باشد برای وارد کردن سخت‌افزار، مشخص است که تمام اعضای هیئت‌مدیره این انجمن سخت‌افزاری خواهند بود. اما هنگامی که درباره سازمان نظام صنفی رایانه‌ای صحبت می‌کنیم، این نظام متشکل از حوزه‌های مختلف سخت‌افزاری و نرم‌افزاری است، در این مورد انتظار این است که ترکیب اعضای هیئت‌مدیره متناسب با تعداد اعضای خود باشد. به نظر من اصلاً هیچ جنگی بین نرم‌افزاری‌ها و سخت‌افزاری‌ها وجود ندارد. ما می‌گوییم که باید ترکیب اعضای هیئت‌مدیره، ترکیبی از تمام اعضای صنف باشد. اما قطعاً اگر شرکت‌های نرم‌افزاری یا سخت‌افزاری یا تجارت الکترونیکی حضور دارند باید نمایندگان آن‌ها متناسب با تعدادشان باشد. وقتی که اکنون ۴۵ تا ۵۰ درصد از اعضای نظام صنفی، نرم‌افزاری هستند، انتظار این است که تعدادی نرم‌افزاری هم در هیئت‌مدیره حضور داشته باشند تا بتوانند دغدغه‌های این گروه را دنبال کنند. موضوعی که در سرآمد هم واقعاً اتفاق افتاد. با توجه به تعداد افراد، در سرآمد حضور پنج یا شش نفر از نرم‌افزاری‌ها الزامی شده بود. قطعاً بحث نرم‌افزاری بودن و سخت‌افزاری بودن وجود ندارد اما هر بخشی باید به اندازه میزانی که تعداد دارد و حق عضویت پرداخت می‌کند، به همان اندازه هم باید در هیئت‌مدیره حضور داشته باشد.

باید ترکیب اعضای هیئت‌مدیره، ترکیبی از تمام اعضای صنف باشد. اما قطعاً اگر شرکت‌های نرم‌افزاری یا سخت‌افزاری یا تجارت الکترونیکی حضور دارند باید نمایندگان آن‌ها متناسب با تعدادشان باشد

نتیجه انتخابات به هر نحوی باشد، می‌پذیرید؟

انتخابات نظام صنفی رایانه‌ای متفاوت است با دیگر انتخابات. افراد برای این وارد انتخابات نصر می‌شوند که برای خود و هم‌صنفی‌های خود تلاش کنند. اگر روزی کسی انتخاب شود و صنف به او بیشتر اعتماد داشته باشد، قطعاً باعث افتخار همه خواهد بود. چقدر خوب است که این گروه‌ها شکل گرفته‌اند و مجبور هستند که بیشتر تلاش کنند.

پس تمایلی نداشتید که یک لیست منتشر شود و همه به این لیست رأی دهند؟ من شخصاً اعتقادی به یک لیست ندارم. زیرا باید به صنف حق انتخاب داد. هر چه قدر تعداد لیست‌ها بیشتر باشد، به تلاش و ایجاد نقطه تمایز بیشتر کمک می‌کند. هر چه قدر این رقابت‌ها بیشتر باشد به صنف کمک بیشتری خواهد شد. اعتقاد من این است که صنف فناوری اطلاعات اکنون خوب می‌تواند همه جوانب را بسنجد تا انتخابی آگاهانه داشته باشد. اگر انتخاب آگاهانه باشد همه خوشحال خواهند بود و آن را می‌پذیرند.

مسعود شکرانی مطرح کرد

نمی‌توانیم یک گروه در گروهی دیگر داشته باشیم

مسعود شکرانی، کاندیدای هفتمین دوره انتخابات نصر تهران در نقد عملکرد دوره ششم توضیح می‌دهد: «یک نصر فراگیر وجود داشت که اعضای آن ۹ نفر بودند و اعضای هم‌آفرینی نیز یازده نفر بودند. در شرکت‌های سهامی خاص، شما ۳۰ درصد سهام را دارید و فرد دیگری ۷۰ درصد، اما نباید به این صورت باشد که چون طرف مقابل دارای ۷۰ درصد سهام است، هرچه بگوید باید دیگران انجام دهند. اتفاقی که افتاد بعد از شکل‌گیری هیئت‌مدیره بود. البته تغییراتی در ساختار آن به وجود آمد. در واقع ۴۵ درصد طرز فکر نصر فراگیر را ترجیح و به آن رأی دادند و ۵۵ درصد نیز به طرز فکر هم‌آفرینی. در نتیجه باید ترکیب اعضای هیئت‌مدیره به صورتی شکل می‌گرفت که به آن ۴۵ درصد رأی‌دهنده احترام گذاشته شود که نشد.»

او همچنین در مورد تغییر ساختار هیئت‌مدیره دوره ششم در راستای ایجاد تعادل، عنوان می‌کند: «شاید به خاطر تعقل آقای یوسفی‌زاده بود که جای خود را به یکی دیگر از اعضای نصر فراگیر دادند. برای مثال، وقتی که در سال ۱۴۰۰ رسته به وجود آمد، آقای عدالت، رئیس گروه سخت‌افزار شد. این رسته هفت نفر عضو داشت، متشکل از خود من، آقای یوسفی‌زاده، مازیار نوربخش و دیگران. همه ما معتقد بودیم که آقای احسان زرین‌بخش دبیر باشند. در همین راستا به پیشنهاد یکی از دوستانم با آقای عدالت در این باره صحبت کردم. آقای عدالت گفتند دبیری آقای زرین‌بخش صورت می‌گیرد که البته در آینده صورت نگرفت. من حتی با آقای نوربخش در این باره گفت‌وگو کردم. آقای نوربخش به آقای اسلامی گفتند که «ما که همه از یک گروهیم»؛ وقتی این حرف را به من گفتند، بسیار جاخوردم، برای اینکه خودم هم در هیچ گروهی نبودم.»

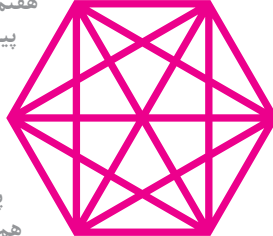
شکرانی تأکید می‌کند: «ما نمی‌توانیم یک گروه در گروهی دیگر داشته باشیم؛ ما نمی‌توانیم یک سازمان در یک سازمان دیگر داشته باشیم؛ ما نمی‌توانیم یک نصر داشته باشیم و یک نصر تر.»

تعامل با دولت را بیشتر از مطالبه‌گری می‌پسندم

مسعود شکرانی، کاندیدای هفتمین دوره انتخابات نصر تهران در گفت‌وگو با کارنگ از مواضع انتخاباتی خود می‌گوید

مسعود شکرانی، عضو کمیسیون تأمین سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران و مدیرعامل شرکت داده‌ورز جویا است. او به عنوان کاندیدا در انتخابات دوره هفتم سازمان نصر استان تهران حضور یافته و یکی از اعضای طیف سرآمد به شمار می‌رود. شکرانی در این گفت‌وگو، درباره مواضع و اهدافش در انتخابات پیش رو صحبت کرده است. او همچنین انتقادهای خود را به هیئت‌مدیره دوره ششم بیان کرده که بازرترین آن در خصوص مطالبه‌گری صنف و همچنین صدور بیانیه مرتبط با قطعی اینترنت در سال گذشته است.

گفت‌وگو
INTERVIEW

در انتخابات

پیش رو، گروهی به نام هم‌آفرینی وجود دارد که بیشتر آنها نمایندگان وضع موجود هستند و طیف دیگر نیز سرآمد نام دارد که شما عضو آن هستید. ارزیابی شما از دوره ششم هیئت‌مدیره نظام صنفی رایانه‌ای چیست؟

نگاه من به دوره ششم یک نگاه توأم با احترام است. افرادی که در هیئت‌مدیره دوره ششم بودند بسیار کار کردند، البته منهای پاره‌ای از مسائل که به آن‌ها خواهم پرداخت. رفتار هیئت‌مدیره دوره ششم مناسب با فضای بازار هم بود. در واقع دوره ششم و دوره پنجم زمان‌هایی بودند که در خصوص منابع ارزی دچار مشکل شدیم. این مشکلات ناشی از فشاری بودند که ترامپ به کشور وارد کرد. در آن زمان دولت روزانه با مشکلات زیادی دست‌وپنجه نرم می‌کرد و نصر هم مجبور بود، خود را با شرایط وفق دهد. سال‌های ۱۳۹۹ تا ۱۴۰۱، سال‌های پر افت‌وخیزی بودند؛ دولت در سال ۱۴۰۰ عوض شد، در سال ۹۹ و ۱۴۰۰ مسائل مربوط به کرونا پیش آمد و در سال ۱۴۰۱ چالش‌های سیاسی در کشور اوج گرفت؛ تبعات مختلفی که هر کدام از این موضوعات داشتند، شرکت‌ها را با مشکل روبرو کرد. در این برهه نیاز به کار زیاد احساس می‌شد که هیئت‌مدیره از پس آن برآمد و همچنین کمیسیون‌ها کار خود را به خوبی انجام دادند که ما بتوانیم تا امروز پیش بیایم.

فکر می‌کنید هیئت‌مدیره دوره ششم، هیئت‌مدیره همه صنف نبود؟

نظر کاملاً شخصی من و نه نظر گروه سرآمد این است که هیئت‌مدیره دوره ششم، هیئت‌مدیره همه صنف نیست. در جاهایی مشاهده کردم که گرایش‌های هم‌آفرینی غلبه دارد و حقیقتاً همین موضوع هم باعث شد تا تیمی دیگر را برای حضور در عرصه انتخابات انتخاب کنم.

فکر می‌کنید اگر گروه سرآمد «نصف به علاوه یک» کرسی‌های هیئت‌مدیره را داشته باشد، چنین کاری نمی‌کند؟

صد در صد

چه تاکتیکی را پیاده خواهید کرد؟

قطعاً احترام خواهیم گذاشت.

آیا برای مثال ممکن است هیئت‌رئیس را تقسیم کنید؟

من درباره خود نفس هیئت‌رئیس مشکل دارم. در کتاب آبی چیزی به اسم هیئت‌رئیس ذکر نشده است. هیئت‌مدیره نیز چنین وکالتی را به سه نفر نداده است که به جای آنها تصمیم بگیرند. در کتاب آبی بسیار واضح مشخص شده است که یک هیئت‌مدیره وجود دارد و این هیئت‌مدیره، یک رئیس دارد و این رئیس، یک دبیر را پیشنهاد می‌کند. مفهوم هیئت‌رئیس از نظر من جایگاه قانونی ندارد و بهتر است که برای آن فکری دیگر شود.

اما به هر صورت در هر هیئت‌مدیره‌ای، سه نفر به عنوان رئیس و خزانه‌دار و نایب‌رئیس انتخاب می‌شوند که اسماً این گروه هیئت‌رئیس نام دارد.

❖ رئیس چه می‌شود؟

رئیس جزو ارکان است. هنگامی که از قانون صحبت می‌کنیم، ترتیب کتاب آبی، هیئت‌وزیران و مجلس شورای اسلامی است. بنابراین هرچند که درجایی مشکلی هم وجود داشته باشد و نیاز به اصلاح دیده شود، بازهم نمی‌توان مفاهیم من‌درآوردی درست کرد. هیئت‌رئیس‌ه اگرچه در دوره‌هایی مرسوم بوده است اما بر اساس کتاب آبی، اساساً چنین مفهومی وجود ندارد.

❖ راه‌کاری که شما در این مسیر انتخاب می‌کنید چه خواهد بود؟

پیشنهاد من به اعضای تیم این است که یک برنامه مشخص سه‌ساله یا وقفه‌های یک‌ساله باید وجود داشته باشد که این برنامه در هیئت‌مدیره نیز طرح می‌شود و به تصویب می‌رسد. رئیس هیئت‌مدیره به همراه دبیرخانه که بسیار هم روی آن تأکید داریم و مشخصاتش جدی بودن و اساسی بودن آن است؛ پیش‌بینی ما برای دبیرخانه، سه معاونت

است که هر کدام از معاونت‌ها به‌اندازه دبیر فعلی هستند. معاونت اقتصادی، معاونت اجرایی و معاونت آموزش‌وپژوهش، سه معاونتی هستند که ما در نظر گرفتیم. اگر فضای مالی نصر اجازه دهد این معاونت‌ها به پنج عدد ارتقا پیدا می‌کنند.

وظیفه معاونت‌های مذکور اجرای برنامه‌ها است در راستای افزونگی سرویس و ایجاد تسهیل در کسب‌وکار.

❖ فکر نمی‌کنید این فرایند جریان بروکراسی را در نصر بیشتر می‌کند؟

نه این‌طور نیست؛ این فرایند در اتاق بازرگانی، نظام مهندسی و موارد مشابه دیگر انجام می‌شود که روی آنها مطالعه و برخی از قسمت‌های آن که عملی نیستند را حذف کردیم و در نهایت از قسمت‌های منطبق استفاده کردیم.

❖ آیا شما اعتقاد دارید که نصر در دوره ششم سیاسی شده است یا نه؟

نصر در برخی موارد نباید ورود می‌کرد.

❖ مثل چه مواردی؟

بگذارید مصداقی مطرح نکنم اما می‌توان این‌گونه بیان کرد که برخی از مسائل را نباید توییتری کرد. سازمان ما نباید یک سازمان بیانیه‌محور باشد. ما باید به صورت عملیاتی و در عمل خود را نشان دهیم.

❖ برای مثال در خصوص طرح صیانت نصر باید دخالت می‌کرد؟

شکل اظهار نظر کردن در این‌باره اشتباه بود.

❖ موضع نصر در مقابل اینترنت طبقاتی باید چه باشد؟

من می‌توانم در این باره نظر شخصی خودم را بگویم

❖ به هر حال شما می‌خواهید عضو نصر باشید.

نمی‌توان در هر مسئله‌ای موضع گیری کرد.

❖ اما این مسائل مربوط به نصر است.

اگر بنا بر صحبت کردن درباره اینترنت طبقاتی است باید به گونه‌ای پیش رفت که ماجرای قهر وزیر با رؤسای کشور و تهران پیش نیاید. در این شرایط من‌طور دیگری عمل می‌کنم؛ کمالینکه این‌گونه هم پیش رفتم. برای مثال طرح مناطق ویژه اقتصادی فناوری را به وزارت ارتباطات واگذار کردیم و خواستیم که برای مثال فرودگاه پیام و یا سایت نجف‌آباد را به‌عنوان منطقه ویژه در نظر بگیرد تا در این مناطق اینترنت کلاً آزاد باشد.

❖ اما این موضوع تعریف دیگری از اینترنت طبقاتی است. زیرا شما در این اقدام قصد دارید به یک بخش خاصی اینترنت بدهید. پس اگر بگویند برای برخی از شرکت‌ها اینترنت آزاد در نظر گرفته شده است برای آن درخواست می‌دهید؟

محوریت همه چیز بیزینس است. این موضوع شاید با افکار کلی دولت هم یک راستا نباشد اما همه چیز بیزینس است. از نظر من ترامپ بیزینس استت و شیخ محمد دویی هم بیزینس است. شیخ محمد در حال حاضر دارد برای دویی برندینگ می‌کند. ما نیز باید همین کار را انجام دهیم. در کشور ما به بهانه این که اگر اینترنت آزاد باشد، ممکن است یک نفر برود و فیلم غیراخلاقی نگاه کند، میلیاردها تومان درآمدی که می‌توانیم از طریق گیمینگ، فروش خدمات و غیره کسب کنیم را در نظر نمی‌گیریم. اما من می‌گویم که این مسئله را باید کنار گذاشت و در آن دخالت نکرد، زیرا سازمان‌هایی هستند که در این مورد کار انجام دهند. واکنش بیزینس ما می‌تواند این باشد که اقدامی انجام دهد تا در مناطق ویژه اقتصادی اینترنت آزاد در اختیار افراد متخصص قرار بگیرد.

❖ تعریف شما از اینترنت آزاد چیست؟ آیا اینترنت آزاد به معنای این نیست که دسترسی افراد به اینترنت آزاد باشد؟ می‌خواهم بگویم حتی برای این موضوع هم باید تعریف وجود داشته باشد؟

برای مثال اکنون اگر به مدت یک هفته اینترنت قطع باشد، باید واکنش نظام صنفی چه باشد؟

صددردص نصر باید واکنش داشته باشد؛ اما باید به اثرگذاری حرف هم دقت کرد. اما اگر توییتی بزیند که صرفاً افرادی را خوشحال کند فایده‌ای در آن نیست.

❖ واکنش نظام صنفی چه باید باشد؟

صددردصد باید در واکنش خود، از کسانی که می‌توانند، درخواست وقت فوری داشته باشند. با کسانی مانند رئیس مرکز ملی فضای مجازی، وزیر ارتباطات و معاونان مرتبط به او جلسه بگذارند. آنها در هر صورت تحت فشار هیئت دولت هستند اما باید از این سو وضعیت مردم و کسب‌وکارها به آن‌ها منعکس شود. اما صادر کردن بیانیه می‌تواند شرایط را بدتر کند.

❖ در نتیجه فکر می‌کنید بیانیه نصر اوضاع را بدتر کرد؟

من فکر می‌کنم که حداقل به بهتر شدن شرایط هیچ

کمکی نکرد.

❖ آیا فکر نمی‌کنید که اعضای صنف شما باید در جریان این اتفاقات قرار بگیرند؟ اکنون بالای ۹ هزار نفر عضو نصر هستند. برای چنین موضوعی افراد نباید در جریان کار نصر باشند؟

بهتر بود که کار را انجام می‌دادیم سپس دیگران را در جریان می‌گذاشتیم. با بیانیه صادر کردن صرفاً افراد را در جریان قرار می‌دهید اما تعامل خود را با دولت از دست می‌دهید. اگر ما کارهای خود را به درستی انجام دهیم، این اعتماد وجود دارد که که بدون اینکه افراد بدانند کارها به درستی انجام می‌شود. به هر صورت، قطعی اینترنت، بخش بزرگی از درآمدهای صنف را به خصوص در قسمت سکوها و عرضه‌کنندگان خدمات به خطر می‌اندازد. مشخص است که باید بلافاصله واکنش نشان دهیم اما این واکنش بازوی مشورتی بودن است. اما بیانیه‌ای که فلان کارمند را در شرکت من خوشحال کند، کمکی به کسب‌وکارها و به دولت نمی‌کند.

❖ کسی که در حوزه تجارت اجتماعی و یا در دیگر حوزه‌های تجارت الکترونیکی فعالیت می‌کند، چگونه باید از اقدامات شما مطلع شود؟ برای مثال زمانی می‌رسد که مذاکرات شما به‌بن‌بست خواهد خورد که با توجه به شرایطی که در این زمینه وجود دارد، بعید

می‌دانم مذاکرات به نتیجه مثبتی برسند؛ می‌خواهم بدانم در این صورت شما خروجی خود را چگونه اعلام می‌کنید؟

من کاملاً برعکس شما فکر می‌کنم؛ شما خودتان را بگذارید جای دولت. در وضعیت همسان‌سازی حقوق‌ها و قوانین استخدام کشوری که سقف حقوقی وجود دارد و برای یک متخصص، باید بیست میلیون هزینه کرد، اتفاقی که برای دولت می‌افتد این است که نیروی تخصصی دولت یا به بخش خصوصی مهاجرت می‌کند و یا کارفرمای خود می‌شود. در چنین شرایطی دولت از خدا می‌خواهد که افرادی مثل شما و یا آقای اسلامی که صاحب تجربه هستند به شما بگویند که اکنون وضعیت به چه شکل است و بازخوردها چیست. باید آمار درستی در دست داشت.

اینکه می‌گویم باید یک معاون آموزش و پژوهش داشته باشیم، برای این است که عدد و ارقام در دست یک نفر باشد تا در هنگام مواجهه با وزیر بتواند با سند بگوید برای ما چنین مشکلاتی پیش آمده است. برای مثال من یک میلیون و خرده‌ای کارمند دارم و هزینه بیمه و مالیت و غیره را پرداخت می‌کنم و قطعی اینترنت در سه ماه برای کسب‌وکار من به میزان مشخصی افت به همراه داشته است. باید بتوان با اعداد و ارقام صحبت کرد تا نتیجه مثبت گرفت.

❖ صحبت اینجاست که صنف تنها دسته سخت‌افزار و نرم‌افزار نیست و کسی که در حوزه تجارت اجتماعی در اینستاگرام فعالیت می‌کند، کجا می‌تواند صدای خود را به گوش برساند و از کجا بداند که کسی نماینده اوست تا صدایش را به گوش حاکمیت برساند؟

این سؤال بسیار خوبی است. یکی از مشکلات در سازوکار فعلی سازمان این است که همه دیده نمی‌شوند. سازوکاری باید در دبیرخانه وجود داشته باشد تا در موارد این چنینی

به صورت ستادی عمل شود؛ به این صورت که گروه‌های خبره جمع شوند، راه‌کارها را تشخیص دهند و بر اساس راه‌کارها پیشنهاد خود را ارائه دهد. گفتنی است در جاهایی که صحبت کردیم قدرت اقناع بیشتری داشتیم و راه‌کاری که به دولتی‌ها ارائه دادیم در راستای مأموریت آن‌ها بود.

❖ شما فکر می‌کنید باید مذاکره را جایگزین بیانیه کرد؟

صددردصد همین‌طور است. بیانیه نگاه از بالا به پایین دارد و اقدامات هیجانی، کار به جایی نخواهد برد. این اقدام قطعاً کارمند بیست‌وهشت ساله من را خوشحال خواهد کرد اما خب که چه؟

❖ اما نظام صنفی رایانه‌ای تنها نماینده یک کارمند نیست، بلکه نماینده یک جامعه بزرگ است. اکنون فقط در تهران سه هزار شرکت وجود دارد که برای انتخابات حق رأی دارند. اما قدمی جلوتر برویم و درباره فضای انتخابات صحبت کنیم. شما نتیجه انتخابات را با هر شرایطی می‌پذیرید؟ یعنی با هر ترکیبی؟

❖ بله. زیرا در انتخابات گذشته این مشکل پیش آمد و بسیار هم ضربه‌زننده بود؛ واکنش شما چه خواهد بود؟

اگر در دوره گذشته اتفاقاتی افتاد، تقصیرش به گردن تیم برگزارکننده انتخابات است.

مشکلی که پیش آمد این بود که تیم برگزارکننده از کار کسی که صاحب مواضع بود و هفت اسم مشابه را با یک لوکیشین و با یک مدیریت عضو کرده است و هفت رأی هم به خودش داده است، مطلع نبود. این موضوع را باید تیم‌های برگزار کننده در نظر بگیرند. خود آقای آزاد معروفی هم در مورد موضوع خاصی بحث داشتند که با ورود آقای اشکان ابراهیمی همه چیز حل‌وفصل شد.

❖ موضوع ریاست اکنون در سرآمد موضوعی حل شده است؟ به عبارتی اگر سرآمد پیروز شود، آقای حکیم جوادی رئیس خواهند شد؟

ما از ابتدا بنایی برای ریاست نداشتیم و درباره این موضوع هیچ‌گاه صحبت نکردیم. در رابطه با آقای حکیم‌جوادی هم که پرسیدید باید بگویم که ما باید برای کشور برنامه داشته باشیم، زیرا دعوای عمده ما بحث بین نصر تهران و کشور بود. بارها شده بود که ما از طرف نصر تهران نامه نوشتیم و طبق قانون، وزارت کشور پاسخ نامه را داد و نه نصر کشور. این مسئله برای ما پرحمت شد. بنابراین ما برای کشور برنامه‌ریزی کردیم.

❖ یعنی برای نصر تهران برنامه‌ریزی نکردید؟

به هر صورت اگر ایشان بخواهد رئیس نصر کشور باشند باید در اینجا و بر اساس انتخاب هیئت‌مدیره رئیس باشند. در هر صورت من با الفاظی مثل مطالبه‌گری در مقابل دولت مشکل دارم و به نظرم تعامل با دولت درست‌تر است. تعامل هم به این معناست که بتوانیم با دولت زبان مشترکی داشته باشیم. یکی از کسانی که می‌تواند این زبان مشترک را با توجه به پست‌های مختلفی که دولت و بخش خصوصی دارد و در شهرستان‌ها هم پذیرش دارد، خود آقای حکیم‌جوادی است و امیدوار هستیم مانند سه سال گذشته وارد دعوای نصر تهران و نصر کشور نشویم.

ادامه از صفحه ۵

صنف نیاز به آرامش دارد

او در ادامه اشاره کرد، علی حکیم جوادی بهترین گزینه برای ارتباط نصر با دولت است، زیرا علاوه بر تحصیلات آکادمیک مربوطه، مسئولیت‌های اجرایی در دولت داشته است. بنابراین او به عنوان یک شخص دولتی و آشنا با حوزه آبی تی مورد احترام اعضا قرار دارد. او در ادامه باز هم به نبودن فرد سرلیست در تیم هم آفرینی اشاره کرد و تأکید داشت که به همین دلیل نیز تبلیغات تیم هم آفرینی به صورت دایره‌ای ارائه شده است. همچنین او تأکید کرد دوره ششم تنها دوره‌ای است که رئیس از قبل تعیین شده نداشته است. اسلامی نیز در ادامه گفت: «فرصت همکاری با ایشان وجود داشته است. ما در طی مذاکرات ابتدا به این نتیجه رسیدیم که یک لیست انتخاباتی داشته باشیم تا وحدت ایجاد شود اما در نهایت به تفاهم نرسیدیم و آقای حکیم جوادی در سرلیست تیم مقابل قرار گرفت.»

انتخابات صنف با مجلس

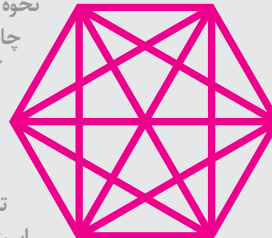
ریاست جمهوری متفاوت است و در ادامه نشست رضا قربانی در پاسخ به یکی از خبرنگاران که پرسیده بود آیا فرصت مناظره بین تیم‌ها وجود دارد یا خیر، گفت: «به اندازه کافی در صنف نويز وجود دارد و اگر قرار باشد به بهانه انتخابات این نويز را بیشتر کنیم، ترجیح می‌دهیم رفتار مادری را داشته باشیم که در میانه راه دست فرزندش را رها می‌کند. ما یک کارگروه رسانه‌ای تشکیل دادیم و بنای ما در این کارگروه این بود که مجادله و مناظره نداشته باشیم. البته این به آن معنا نیست که از مناظره می‌ترسیم بلکه ترجیح ما این است که وضعیت آشفته‌ای که وجود دارد را آشفته‌تر نکنیم. اکنون بیش از سه هزار کسب و کار عضو نصر هستند و تعداد زیادی اعضای حقیقی فروشگاه‌ها نیز حضور دارند. ما می‌توانستیم تنور انتخابات را داغ کنیم و بحث‌های زیادی داشته باشیم اما انتخابات صنف با ریاست جمهوری و مجلس متفاوت است. نیازمند آن هستیم تا صنفی که امروز بزرگ شده است را نگهداری کنیم.»

او تأکید کرد که فارغ از اتفاقاتی که انتخابات به همراه خواهد داشت باید آرامش صنف را تأمین کنیم.

شماره ۱۲۶
۲۶ آذر ۱۴۰۲
سال سوم

مشکلات باید برای همه حل شود نه یک گروه خاص

گفت‌وگو با آیدین عدالت
رئیس رسته سخت‌افزار و
ارتباطات سازمان نظام صنفی
رایانه‌ای استان تهران

گفت‌وگو
INTERVIEW

نحوه پیگیری مسائل صنفی به ویژه آن بخش که مرتبط با مطالبه، چانه‌زنی و تعامل با حاکمیت است، از جمله موضوعاتی است که در بحث‌های مرتبط با هفتمین دوره انتخابات نصر استان تهران از سوی کاندیدها مورد بحث قرار گرفته است. آیدین عدالت، مدیرعامل شرکت رهنمون فناوری اطلاعات و رئیس رسته سخت‌افزار در دوره ششم نصر تهران، یکی از کاندیدهای عضو تیم هم آفرینی در این دوره است. عدالت در گفت‌وگویی که در برنامه اتاق آبی با میثم سلیمانی، سردبیر کارنگ و رسانه‌های دیجیتال کارخانه نوآوری راه‌کار داشته، با تأکید بر اینکه تا جای ممکن باید حل مشکلات در عرصه عمومی صورت گیرد، عنوان می‌کند که نباید گروهی و گعده‌ای و براساس روابط مسائل را حل کنیم بلکه مشکلات باید به صورت کلان و برای همه اعضای صنف حل شوند.

شد که احسان زرین‌بخش دبیر رسته سخت‌افزار و ارتباطات شود؛ خب این یک پوزیشن جدید بود و هنوز شرح وظایف آن مشخص نبود. رسته سخت‌افزار شامل ۸ کمیسیون در حوزه‌های مختلف می‌شد. من این دغدغه را داشتم که چون احسان روی چند موضوع خاص متمرکز است و با توجه به اینکه ایشان سابقه‌ای با برخی از این حوزه‌ها نداشتند، اگر بخواهیم در این ساختار جدید رسته، مسئولیت پیگیری همه کارها را به او بسپاریم شاید مطلع نباشد، دسترسی نداشته باشد، یا اصلاً حوصله‌اش را نداشته باشد. من این نگرانی را داشتم اما در نهایت با ایشان تماس گرفتم و این پیشنهاد را از طرف مکانیزم رسته به او دادم که بیاید و دبیر این رسته شود اما احسان در نهایت نپذیرفت.

در این انتخاب چه قدر بحث هم آفرینی و نصر فراگیر تأثیرگذار بود؟
خیلی کم؛ درست است که طی انتخابات دوره قبل

تنش‌های زیادی ایجاد شد اما پس از آنکه هیئت مدیره شروع به کار کرد، همه اعضای هم آفرینی این رویکرد را داشتند که ما دیگر یک هیئت مدیره و یک تیم هستیم و باید با هم کار کنیم و دیگر خط و مرزی میان هم آفرینی و نصر فراگیر در ذهن ما وجود نداشت. من فکر می‌کنم در سه سال گذشته نیز هم آفرینی این رویکرد خود را نشان داده است.

چرا این حس در آن دوره القا شده که شما به دلیل عضو هم آفرینی بودن نگذاشته‌اید احسان زرین‌بخش دبیر رسته سخت‌افزار شود؟
این پیش‌زمینه در بیرون از هیئت مدیره وجود داشت که این افرادی که تا ۲ ماه پیش از هم ایراد می‌گرفتند و زдохورد توییتری داشتند، چگونه توانسته‌اند حالا در یک اتاق بنشینند و با هم کار کنند؛ در آن برهه، هر تصمیمی را که توسط ما گرفته می‌شد، با این فیلتر نگاه می‌کردند. آنچه من در تیم هم آفرینی می‌پسندم، این

است که همه این منش را درک کرده‌اند که هم‌آفرینی یک ایده است که روی بار اسمش سوار شده است. خیلی وقت‌ها شما روی لیست‌ها اسم‌های بی‌مسمایی را می‌بینید و فقط برای این هستند که یک دوره را بگذرانند. هم‌آفرینی الان قطعاً دیگر فقط یک لیست انتخاباتی نیست.

بخشی هم‌آفرینی را متهم می‌کنند که شما باعث ایجاد یک شکاف در صنف شده‌اید و ارتباط هم‌آفرینی با بدنه صنف شکل نگرفته است؛

در این خصوص چه پاسخی دارید؟

این را می‌پذیرم که هم‌آفرینی در صنف باعث ایجاد شکاف شده است. در واقع هم‌آفرینی یک کار ساختارشکنانه‌ای در صنف کرد. پیش از دوره ششم، تنها عده کمی، شاید حدود ۵۰ الی ۶۰ نفر که خود من هم جزو آنها بودم، در جریان کارهای سازمان بودند و ارتباط سایر اعضای صنف با این افراد بود. هم‌آفرینی آمد و این فضا را شکست و صنف را عمومی و یک عده زیادی را درگیر کرد و آن افرادی که از قدیم، در آن چهار-پنج دوره در همه مسائل صنف درگیر بودند، کمی به حاشیه رفتند. این هم به این دلیل نبود که چون آن افراد در هم‌آفرینی نیستند به حاشیه رفتند بلکه به خاطر این بود که هم‌آفرینی ساختار را شکست و هنوز هم در حال انجام این کار است. این نکته مهمی است که باید به آن توجه کنید، هم‌آفرینی یک ایده است تا شما بتوانید با دیگران هم‌افزایی کنید. این چیزی بود که پیش از این در صنف اتفاق نمی‌افتاد.

آیا این حس نسبت به هم‌آفرینی در بدنه صنف وجود دارد؟

هم‌آفرینی در این سه سال، در هیئت‌مدیره افرادی را که حس می‌کرد پای کار هستند و وقت می‌گذارند و می‌توانند هم‌افزایی ایجاد کنند، جذب کرد. در حال حاضر هم‌آفرینی تیمی است که برخی از اعضای آن در انتخابات قبل عضو تیم مقابل بودند و هم‌آفرینی آنها را جذب کرده است. بعضی از همکاران ما در تیم می‌گویند که هم‌آفرینی شایسته‌محور است و افراد شایسته را جذب می‌کند اما من گمان می‌کنم که این حرف درست است اما کامل نیست. خیلی از افرادی که در تیم‌های دیگر هستند و حتی آدم‌هایی که در صنف نیستند، شایسته‌اند اما آنچه مهم است این است که شما بتوانید هم‌افزایی کنید. آدم‌هایی هستند که شایستگی دارند و به تنهایی خیلی خوب می‌توانند کار کنند اما با دیگران نمی‌توانند کارها را به پیش ببرند.

طرف مقابل هم همین صحبت‌ها را می‌کند، سؤال من این است، برای کسی که می‌خواهد انتخاب کند، وجه تمایزی که میان هم‌آفرینی و سرآمد وجود دارد، چیست؟

شعار دادن کار سختی نیست؛ همه ما شعار می‌دهیم و البته دل‌مان می‌خواهد که این شعارها را هم عملی کنیم. اما اینکه عملاً چه اتفاقی می‌افتد مهم است. یک مثال عملی برای آنچه می‌گویم، ارتباط سازمان در این دوره، با تشکل‌های دیگر بود که به نحوی با هدایت هم‌آفرینی صورت گرفت.

به اختلاف نصر و اتاق اشاره می‌کنید؟

فقط این نبود. من خاطرم هست که در دوره‌های قبل سازمان نظام صنفی با سندیکای مخابرات، اتحادیه فناوران و ... هم دعوا داشت.

در دوره ششم نیز ما شاهد چند دعوا به ویژه با اتحادیه فناوران بودیم.

این مربوط به ابتدای دوره بود. هم‌آفرینی یک سبقه‌ای را که به هر حال این اختلاف‌ها هم جزوی از آن به شمار می‌آمد به ارث برده بود. روزی که ما با اتاق بازرگانی اولین جلسه را گذاشتیم، خیلی از دوستان مان زنگ می‌زدند و می‌گفتند چرا چنین کاری را کرده‌اید؟ با اتحادیه هم همین‌طور. اما در همایش روز فناوری همه ۱۴ تشکل حوزه فناوری اطلاعات با دلخوشی آمدند. در حال حاضر نیز تشکل‌های هم‌راستا با سازمان نظام صنفی می‌نشینند و با سازمان صحبت می‌کنند و ارتباط‌ها دیگر از جنس تقابلی نیست بلکه همگرایی است.

البته بحث اختلاف با اتحادیه فناوران برای همین یک سال گذشته است و برخی شرکت‌ها از جمله رمیس هم به مشکل برخوردند؛ شما الان می‌توانید بگویید که مسئله نصر با اتحادیه فناوران حل شده است؟

به هر حال افراد سلایق و تفکرات متفاوتی دارند. اتحادیه فناوران هم یک هیئت‌مدیره چندنفره دارد که همه این افراد نسبت به نظام صنفی یک ایده ندارند. می‌توانم این را بگویم که رابطه سازمان نصر با اتحادیه خیلی

بہتر شده و مسائل اساسی و تنش‌های جدی برطرف شده‌اند اما به هر حال اختلاف نظر وجود دارد. ممکن است ما در خصوص یک مسئله یک اظهار نظر داشته باشیم اما اتحادیه یک نظر دیگری داشته باشد و سندیکا نیز نظر متفاوتی ارائه دهد. اما حداقل در مسائل مشترک با هم هم‌راستا شدیم، حرف‌ها نزدیک شده و از همه این موارد مهم‌تر اینکه کانال ارتباطی شکل گرفته است. پیش از این چنین کانالی وجود نداشت.

شما در حال حاضر دبیر رسته سخت‌افزار هستید و اخیراً نیز گزارشی منتشر کرده‌اید؛ درباره این گزارش توضیح بدهید.

این گزارش شامل اقداماتی است که طی سه سال اخیر در ۸ کمیسیون رسته سخت‌افزار انجام شده است. سعی کردیم در این گزارش تصویری از اینکه این رسته در این مدت چه کارهایی انجام داده، ارائه دهیم. این گزارش شاید نمونه‌ای از این باشد که بچه‌هایی که در تیم هم‌آفرینی هستند نگاه جناحی ندارند. در این گزارش به همه افرادی که کاری انجام داده‌اند فارغ از اینکه از چه تیمی هستند، پرداخته شده است.

یکی از چالش‌های حوزه سخت‌افزار، مسئله تخصیص ارز است، در حال حاضر عملکردی که در این ماجرا داشته‌اید، به چه شکل بوده است؟

نکته مهم این است که انتظارات ما باید واقعی باشد. فعال حوزه فاوا به درستی می‌گوید که مشکل ارز دارد. اما مسئله، مسئله تشکل حوزه فاوا نیست، بلکه موضوع کشوری و

حتی جهانی است. موضوع چیزی نیست که در اختیار من به عنوان عضوی از هیئت‌مدیره نظام صنفی باشد. کاری که ما می‌توانیم بکنیم این است که اگر شرایط تخصیص ارز برای صنایع دیگر تسهیل می‌شود، همان اتفاق برای صنعت فاوا هم بیفتد. من فکر می‌کنم بتوانیم ادعا کنیم که چنین کاری را انجام داده‌ایم.

سال گذشته ۲۵ اسفند بحث تخصیص ارز تأیید شد، در حالی که خیلی از صراف‌ها تعطیل بودند و این موضوع باعث ایجاد مشکلات جدی شد، آیا اینکه تخصیص ارز در چنین زمانی صورت گرفت را یک موفقیت می‌دانید؟

این اتفاقی بود که برای همه صنایع افتاد و فاوا هم جزو آن بود. پیگیری‌هایی که ما در سازمان نظام صنفی انجام داده‌ایم شامل مکاتبه، جلسات متعدد، پیگیری‌های تلفنی و ... بوده است برای اینکه به نتیجه‌ای برسیم. سرانجام این پیگیری‌ها به نتیجه رسید که ثبت سفارشات مدتی تمدید شود. یک مسئله داخلی که ما همیشه در نصر درباره حل مسائل اینجینی داریم این است که برخی مانند آقای شکرانی فکر می‌کنند، مسائل باید به شکل داخلی و پشت درهای بسته حل شوند. در این حالت اغلب مسئله برای یک گروه کوچکی با چابکی حل می‌شود اما من باورم این است که مسائل باید در فضای عمومی و برای همه حل شوند نه برای یک گروه خاص.

آقای شکرانی معتقد است که من در چنین ماجرای می‌روم با مذاکره و لابی مشکل را حل می‌کنم، تا یک جاهایی نیز ایشان موفق بوده‌اند، ایشان عقیده دارند اینکه مسئله را وارد فضای عمومی کنید، باعث می‌شود مسئله حل نشود؟

شکل پیگیری در تفکرات مختلف تا دقیقه ۹۰ روندی یکسان دارند. در دقیقه ۹۰ اتفاقی که می‌افتد این است که آقایان در دولت به ما می‌گویند بروید یک فهرست ۱۰ الی ۱۵ نفره از شرکت‌هایی که می‌شناسید و مشکل دارند

بیاورید تا ما مشکل آنها را حل کنیم. آقای شکرانی معتقد است که ما این موضوع را در کمیسیون مطرح می‌کنیم، به اطرافیان مان و شرکت‌هایی که به ما اعلام کرده‌اند می‌گوییم و مشکل چند شرکت را برطرف می‌کنیم. چیزی که مورد اختلاف است این است که ما نباید گروهی و گعده‌ای و براساس روابط مسائل را حل کنیم بلکه مشکلات باید به صورت کلان حل شوند.

آیا پیش نیامده که این عمومی کردن مسئله شما را به بن‌بست برساند؟

چنین حالتی هم پیش آمده است. مسئله این است که شما باید حواس‌تان این باشد که علاج پیش از واقعه نکنید. یک زمانی هست که شما می‌گویید من عمومی نمی‌کنم چون امیدوارم که مسئله حل شود اما همه اعضای صنف را در حاشیه و سایه نگه‌داشته‌اید و هیچ‌کس نمی‌داند که چه خبر است. ممکن است به نتیجه برسید و یا نرسید و در نهایت هم این نتیجه را نمی‌توانید عمومی کنید. در مورد مسائل امنیتی می‌توان پذیرفت که باید مذاکرات پشت درهای بسته و لابی و ... صورت بگیرد. اما درباره ۹۹ درصد مسائل صنف، من معتقدم که باید به صورت عمومی کار کنیم، در رسانه هم مطرح کنیم، لابی‌های مان را هم به پیش ببریم و مطمئن باشید اگر ما با حاکمیت تعامل می‌کنیم و یک مسئله‌ای به صورت منطقی به نتیجه می‌رسد، رسانه‌ای کردن آن از سوی حاکمیت هم پذیرفته است.

به نظر شما درباره موضوع تخصیص ارز، عمومی کردن آن می‌توانست شما را به نتیجه برساند یا انجام مذاکره پشت درهای بسته؟

عمومی کردن آن بعد از جلساتی که ما رفتیم و به نتیجه رسانده‌ایم؛ مسئله این است که شما باید کار صنفی را به گونه‌ای به پیش ببرید که نگرانی بابت عمومی شدن نحوه پیگیری‌تان نداشته باشید. وقتی شما می‌گویید که من یک مسئله‌ای را رفتم و به نتیجه رساندم اما نمی‌توانم بگویم چگونه، پس یک ایرادی در کار وجود دارد.

آیا از سوی بدنه صنف این توقع وجود دارد که در زمینه موضوعی مانند قطعی اینترنت، صنف دوباره یک واکنش عمومی مانند بیانیه داشته باشد؟

حتماً؛ اگر من خودم فقط به عنوان یک عضو صنف باشم، حتماً توقع دارم هر مسئله‌ای که برای من پیش می‌آید، تشکل من راجع به آن موضع‌گیری کند. اینکه این موضع‌گیری پیگیری بشود یا نشود بستگی به کشش اذهان عمومی دارد.

الان به نظر می‌رسد بخشی از صنف از واکنش شما راضی نیست و این برچسب مطرح می‌شود که صنف را با این کارها سیاسی کرده‌اید؛ این موضوع چه اندازه می‌تواند نسبی باشد و چه‌قدر آن را موفقیت می‌دانید؟

مرز ظریفی وجود دارد. اینگونه نیست که شما همه مسائل را از ابتدا در صحن عمومی مطرح کنید. من اما معتقدم ما تا آنجا که می‌توانیم باید در زمین اطلاع‌رسانی عمومی کار صنفی کنیم مگر اینکه خلاف آن ثابت شود.

برخی شرکت‌ها می‌گویند که ما کاری به جامعه نداریم، به دنبال این هستیم که اینترنت مناسب برای کسب‌وکار خود داشته باشیم، شما با ایده‌ای مانند یک شهرک مشخص فناوری اطلاعات که در آن اینترنت بدون محدودیت ارائه شود، موافق هستید و اینکه بدنه صنف چنین چیزی را می‌خواهد یا نه؟

اینجا دو موضوع مطرح می‌شود. آنچه شما می‌گویید یک پروژه است، همان‌طور که مناطق ویژه اقتصادی برای کالا وجود دارد، می‌تواند مناطق ویژه برای خدمات هم وجود داشته باشد.

اما قسمت مهم سؤال شما این است که اگر به یک شرکت در حوزه فناوری اطلاعات اینترنت آزاد بدهیم که بخشی از صنف راضی شود، این شرکت را از میان شرکت‌های دیگر چگونه انتخاب کنیم و سره را از ناسره تشخیص دهیم.

این تشخیص دادن همان چیزی است که باعث ایجاد رانت می‌شود. سازمان نظام صنفی، حداقل منی که اینجا هستم، طالب گرفتن این حق انتخاب نیست.

بدنه صنف آیا چنین چیزی را می‌خواهد؟ سازمان نظام صنفی بیش از ۲۲ هزار عضو در کشور براساس آخرین آمار داشته است. شاید بتوان گفت یک خانواده یک میلیون نفری در حال ارتزاق از این حوزه است. من نمی‌توانم اگر مشکل ۱۰ شرکت بزرگ با اینترنت طبقاتی حل می‌شود، هزاران آدم دیگر را فدای این سیاست کنم. حداقل برخورد ما چه در هم‌آفرینی و چه در هیئت‌مدیره دوره ششم این است که اگر دنبال رفع محدودیت هستیم باید برای همه اتفاق بیفتد.

مهم‌ترین مطالبه صنفی
مدیرعامل بینوست

تعیین چهارچوب برای دسترسی به خدمات مدیریت دارایی حرفه‌ای

ایثار قمری، مدیرعامل بینوست درخصوص مهم‌ترین مطالبه صنفی این شرکت پیرامون صنف مدیریت دارایی‌های رمزارزی از هیئت‌مدیره هفتمین دوره سازمان نصر تهران که قرار است انتخابات آن به زودی برگزار شود، گفت: «در حالی که صنعت رمزارزها و فناوری‌های بلاکچین به سرعت رشد می‌کند، حمایت از کاربران و جلوگیری از وقوع خسارات برای آنان امری حیاتی است. مراجع قانونی که این حمایت را فراهم می‌کنند، می‌توانند نقش مهمی در ایجاد امنیت و اعتماد در این فضا داشته باشند.»

او در ادامه افزود: «از این رو، حمایت از شرکت‌های مدیریت دارایی حرفه‌ای (که سابقه فعالیت شفاف و روشنی داشته‌اند) در این حوزه و تسهیل فعالیت‌های آنان می‌تواند به منظور کاهش ریسک سرمایه‌گذاران عادی و مدیریت بهتر سرمایه آنها، بسیار مؤثر باشد.»

او با اشاره به اینکه تیم‌های حرفه‌ای مدیریت دارایی‌های رمزارزی، از طریق دانش و تجربه خود، قادر به بهبود فرایندهای مدیریتی و کاهش ریسک‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری در این فضا هستند، عنوان کرد: «اگر مراجع قانونی قوانین و مقرراتی ایجاد کنند که این تیم‌های حرفه‌ای را حمایت و فعالیت آنها را تسهیل کنند، امکان دسترسی به خدمات مدیریت دارایی حرفه‌ای برای سرمایه‌گذاران عادی فراهم می‌شود. این اقدامات می‌تواند به ایجاد یک محیط قانونی و پایدار در این حوزه کمک کند و باعث افزایش اعتماد عمومی نسبت به صنعت رمزارزها و بلاکچین شود.»

شماره ۱۳۶
۲۶ آذر ۱۴۰۲
سال سوم

مهم‌ترین مطالبه صنفی اعضا چیست؟

در آستانه هفتمین دوره انتخابات هیئت مدیره سازمان نصر استان تهران

رگولیشن‌های غیر منطقی و محدودکننده کسب و کارهاست.

او همچنین معتقد است که ایجاد یک رابطه دو طرفه با رگولاتورها و رساندن صدای کارشناسان به گوش مسئولان قانون‌گذاری یکی از مهم‌ترین وظایف سازمان نظام صنفی باید باشد.

تقویت جایگاه بخش خصوصی در رگولاتوری حاکمیتی فناوری اطلاعات

حسن موحد، مدیر مجموعه تازه‌چین در خصوص مهم‌ترین مطالبه‌اش از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای گفت: «مهم‌ترین مطالبه صنفی من

تقویت جایگاه نظام صنفی رایانه‌ای تهران و در کل بخش خصوصی در رگولاتوری حاکمیتی فناوری اطلاعات است. ما نباید بدون در نظر گرفتن منافع مهم اقتصادی حاضران در این صنعت که نشان‌دهنده توسعه رفاه اجتماعی بخشی از جامعه است.

تصمیماتی را بدون در نظر گرفتن این بخش مهم و تأثیرگذار آینده که همیشه در لبه فناوری حرکت کرده و ارزش افزوده بسیاری را خلق می‌کند، بگیریم. اما آنچه در شرایط پیش‌رو کشور ما می‌بینیم تصمیماتی از جنس صرفاً ناهمراهی بخشی از دولت و... با بخش خصوصی است که تهاوت آن، ضربات بسیاری بر پیکره کارآفرینان جوانان کشور ایجاد و آنها را به مسیر مهاجرت هدایت می‌کند.»

قرار گیرند.

بهبود وضعیت اینترنت

مهم‌ترین مطالبه علیرضا بزرگمهری، رئیس انجمن پرداخت الکترونیکی مربوط به وضعیت اینترنت است. بزرگمهری در این خصوص گفت:

«موضوعی که مدت‌هاست من پیگیر آن هستم و باعث می‌شود که اکوسیستم به آرامش برسد و همچنین وضعیت مهاجرت بهبود پیدا کند مربوط به وضعیت اینترنت از لحاظ پهنای باند و برگرداندن وضعیت اینترنت به پیش از اتفاقات سال گذشته است.» او ادامه داد: «مطالبه دوم من از رگولاتور و شورای عالی فضای مجازی است که آنها درک کنند، نوآوری در بسترها و ساختارهای بسته گذشته رخ نمی‌دهد، در واقع رگولاتور در نوشتن دستورالعمل‌ها باید از فعالان صنفی به خصوص جوانان دانش‌بنیان، فعالان فین‌تک و... کمک بگیرد و همراهی مشخص بیشتری با این افراد داشته باشد.»

ایستادگی در مقابل رگولیشن‌های غیرمنطقی

مهدی عبادی، مدیرعامل و نادر مهم‌ترین مطالبه‌اش از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای، ایستادگی در مقابل

سازمان نظام صنفی رایانه‌ای استان تهران به عنوان پارلمان بخش خصوصی در حوزه‌های فاوا و اقتصاد دیجیتال، راه ارتباطی میان دولت و بدنه بخش خصوصی و در واقع صدای کسب و کارها است.

با توجه به اینکه برگزاری هفتمین دوره انتخابات هیئت‌مدیره این نهاد صنفی نزدیک است، به مهم‌ترین مطالبات صنفی اعضا از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای پرداختیم و از آنها پرسیدیم «مهم‌ترین مطالبه صنفی شما که سازمان نصر تهران می‌تواند دنبال کند، چیست؟»

خروج از سردرگمی و قرارگرفتن در ریل قانونی

احسان مطلبی، مدیرعامل و بنیان‌گذار سرمایه‌کس در خصوص یکی از مهم‌ترین خواسته‌های کسب و کارهای فعال حوزه ارزهای دیجیتال از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای گفت: «باید از کسب و کارهای فعال در حوزه رمزارز در برابر فعالیت‌های مخربی که عده‌ای در فضای بی‌قانونی انجام می‌دهند، حمایت قانونی شود.»

او در ادامه افزود: «همچنین پیگیری ایجاد یک قانون درست و جامع ضرورت این حوزه است. فرایند این قانون‌گذاری نیز باید شفاف و در فضایی علمی و تخصصی و با مشورت اهالی این حوزه باشد. از سازمان نصر هم انتظار پیگیری همین مطالبه می‌رود تا کسب و کارها از سردرگمی خارج شوند و در ریل قانونی

مطالبه‌صنفي مدير ارشد
بازاريابي تبديل

برداشتن محدودیت واریز ریالی به صرافی‌های ارز دیجیتال

به نسبت یک دهه گذشته گسترده حوزه صنفی که تحت پوشش سازمان نظام صنفی رایانه‌ای قرار می‌گیرد به شدت بزرگ شده شده است. یکی از حوزه‌هایی که در چند سال گذشته شکل گرفته‌اند اما در همین مدت توانسته‌اند نقش مهمی در اقتصاد دیجیتال جهان داشته باشند، شرکت‌های فعال در حوزه‌های رمز ارزی است. سپیده پناه، مدیر ارشد بازاریابی تبديل در خصوص مهم‌ترین مطالبه صنفی از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای عنوان کرد: «در قدم اول با توجه به میانگین پرداخت‌های کاربران در بازار ارز دیجیتال در صرافی‌ها با مشکل محدودیت واریز ریالی مواجه هستیم. همان‌طور که می‌دانید، سقف واریز روزانه از درگاه‌های اینترنتی برای هر کد ملی ۲۵ میلیون تومان است و در صورت استفاده از سامانه پایا و ساتنا، این سقف به ۱۰۰ میلیون تومان می‌رسد.» به گفته او، یکی از مطالبه‌های این بخش از سازمان نظام صنفی، برداشتن محدودیت واریز ریالی به صرافی‌های ارز دیجیتال است. او ادامه داد با اشاره به اینکه برای تحقق این مهم لاجرم باید مطالبه دیگری نیز از سازمان نصر داشته باشند، توضیح داد: «در حال حاضر صرافی‌ها برای ارائه درگاه پرداخت به کاربران از سرویس‌های واسطه استفاده می‌کنند و مجبور به پرداخت یا دریافت کارمزد بانکی از کاربران هستند؛ کارمزدی که نصیب سرویس‌های واسطه می‌شود.» سپیده پناه افزود: «حال اگر صرافی‌ها بتوانند به صورت مستقیم از سرویس پرداختی بانک‌های کشور استفاده کنند، دیگر نیازی به پرداخت یا دریافت کارمزد نخواهند داشت و این کار مستلزم داشتن نماد تجارت الکترونیکی یا همان اینماد است.»

توجیه نهادهای ناظر است، که سازمان نظام صنفی رایانه‌ای کشور باید به عنوان انجمنی که جایگاه لازم برای تعاملات لازم را دارد، اجزای این زیست بوم را استخراج، نیازمندی‌های لازم برای هر بخش را احصا و پیگیری‌های لازم را در زمینه تعیین وظایف حاکمیت و بخش خصوصی انجام دهد.»

ورود شرکت‌های نرم‌افزاری و خدمات دیجیتال به بورس

میثم رجبی، مدیرعامل رادین در خصوص مهم‌ترین مطالبه خود از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای عنوان کرد: «حل مسئله ورود شرکت‌های نرم‌افزاری و خدمات دیجیتال به

بورس مهم‌ترین مطالبه‌ای است که از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای دارم.»

ایجاد بستر قانون‌گذاری برای سرویس‌های نوین فین‌تکی

سجاد شفی‌زاده، مدیرعامل داپ‌اپ با اشاره به دو مورد از مهم‌ترین نیازهای قابل پیگیری توسط تشکل مردم نهاد نصر مطرح کرد: «ایجاد بستر

قانون‌گذاری برای سرویس‌های نوین فین‌تکی جهت تعریف و پذیرش چارچوب مشخص در رگولاتوری و ایجاد پایگاه داده‌های جامع و موثق از مایملک و اطلاعات افراد کشور؛ ارائه سرویس‌های مذکور به صورت دسترس‌پذیر بر بستر شبکه جهت تسهیل‌سازی و نظام‌مند کردن فرایندهای استعلامات مورد نیاز در سرویس‌های فین‌تک مهم‌ترین مطالبات من از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای است.»

همراهی نظام صنفی در تنظیم‌گری قوانین

نوید رجایی‌پور، مدیرعامل فردابانک و نایب رئیس هیئت‌مدیره انجمن فین‌تک در خصوص مهم‌ترین مطالبه‌اش از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای مطرح کرد:

«مهم‌ترین مطالبه بخش خصوصی از اعضای نظام صنفی رایانه‌ای، همراهی و دخالت نظام صنفی در تنظیم‌گری قوانین، به خصوص قوانینی است که مربوط به کسب‌وکارهای نوآور و به طور ویژه در حوزه فین‌تک هستند.»

او ادامه داد: «در کشور، ظرفیت‌های قانونی زیادی داریم که نظام صنفی می‌تواند آنها را مطالبه‌گری و اجرا کند. برای مثال اگر نظام صنفی در حوزه تأمین مالی شرکت‌های صنعت آی‌سی‌تی بتواند نقش مؤثرتری داشته باشد، بانک‌های عامل و حاکمیت برای اینکه بتوانند حجم قابل توجهی از منابع را به اعضای صنف آی‌سی‌تی تخصیص دهند، در رشد اقتصاد دیجیتال می‌توانند مؤثر واقع شوند.»

او در پایان خاطرنشان کرد: «این سازمان می‌تواند مطالبه‌گر قوانین و مقررات در حوزه فین‌تک، نئوبانک‌ها، لندتک‌ها رمارازها و... باشد.»

تقویت همبستگی و هم‌افزایی داخلی

علی حاجی‌زاده‌مقدم، مدیرعامل آدانیگ در خصوص مهم‌ترین مطالبه‌اش از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای توضیح داد: «تعریف مطالبه از نهادی صنفی، باید متناسب

با زمینه و شرایط محیطی جاری باشد. در شرایط جاری عدم تعادل و تنش بین قدرت غیرپاسخگو و جامعه مدنی از یک سو و تنش قدرت حاکم با اقتصاد جهانی از سوی دیگر، نهادهای مدنی غیرسیاسی کارکردهای جدی و اصلی خود مانند حمایت از منافع اعضا، تنظیم استانداردهای حرفه‌ای و شبکه‌سازی داخلی و بین المللی را از دست می‌دهند. به‌نظم نظام صنفی در این شرایط حداکثر می‌تواند صدای صنف باشد و با نگاه به درون، بیشتر بر تقویت همبستگی و سینرژی داخلی صنف تمرکز کند.»

رفع موانع و مشکلات ارزی

هومن سپهری، مدیرعامل شرکت تندر نور در خصوص مهم‌ترین مطالبه خود از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای گفت: «رفع موانع و مشکلات ارزی و ثبت سفارش و سایر نیازمندی‌های کارخانه‌های تولیدی مهم‌ترین مطالبه‌ای است که از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای دارم.»

گره‌گشایی ارتباطات میان سازمانی

پیمان اکبری خرازی، معاون برنامه‌ریزی و توسعه مبنا کارت آریا نیز اظهار داشت: «تلاش به عنوان یک سازمان عملیات محور بر پایه رفع نیازهای اعضا همچون تخصیص ارز، معافیت‌های مالیاتی، گره‌گشایی ارتباطات میان سازمانی و همچنین برگزاری جلسات هم‌اندیشی مستمر از نصر مورد انتظار خواهد بود.»

تسهیل عضویت در سامانه اینماد

تیمور ستارزاده، مدیرعامل سلریار در خصوص مهم‌ترین مطالبه‌اش از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای بیان کرد: «به‌عنوان یک شرکت فعال در

فناوری اطلاعات، امیدواریم نصر بتواند در تسهیل این گره‌های همیشگی راهگشا باشد: امور مالیاتی و بدفهمی‌هایی که سر راه شرکت‌های نوآور وجود دارد، تسهیل چرخه و فرایند عضویت و تمدید در سامانه‌های دست‌وپاگیری چون اینماد، ایجاد تسهیلات حمایتی در تعامل با سازمان تأمین اجتماعی.

پیگیری و تسهیل‌گری در حاکمیت

مهدی مقیمیان، مدیرعامل و بنیان‌گذار مینی کالا نیز گفت: «زیست بوم دیجیتال کشور فاقد متولی اصلی جهت تدوین و تبیین چشم انداز درست، پیگیری و تسهیل‌گری در حاکمیت برای

پیگیری جدی اجرا و تحقق قراردادهای بین دولت و بخش خصوصی

حمیدرضا نایینی، مدیرعامل شرکت خدمات انفورماتیک راهبر در خصوص مطالبه‌اش از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای عنوان کرد: «با توجه

به اینکه دولت، مهم‌ترین و تاثیرگذارترین بازیگر اقتصاد کشور، به ویژه اقتصاد دیجیتال است و به شدت، موفقیت و عملکرد بخش خصوصی وابسته به رفتار و اقدامات آن است، کلیدی‌ترین مطالبه صنفی ما از سازمان نصر، دفاع از منافع شرکت‌های فناوری اطلاعات کشور در تعاملات و همکاری‌ها با دولت است. به عنوان مثال، وقتی دولت، سیاست‌گذاری و مقررات‌گذاری برای یک حوزه انجام می‌دهد و مجوزهایی برای فعالیت کسب‌وکاری یک اپراتور یا مجری خصوصی صادر می‌کند، باید به تمامی حقوق آن پایبند باشد. هر نوع بی توجهی یا سهل‌انگاری قانون‌گذاران و ناظران دولتی در تحقق تمام و کمال الزامات کسب‌وکاری آن مجوزها، باعث ضرر و زیان جدی در سرمایه‌گذاری و کسب‌وکار آن شرکت‌های خصوصی خواهد شد و حتی می‌تواند باعث شکست یا نابودی آن شرکت شود. بنابراین مهم‌ترین مطالبه صنفی ما از سازمان نصر، پیگیری جدی اجرا و تحقق قراردادهای و پروتکل‌هایی است که بین دولت و بخش خصوصی تعریف و اجرا می‌شود.»

مانع‌زدایی از پیاده‌سازی کامل اسناد بالادستی

مجید پایدار، معاون توسعه کسب‌وکار شرکت مهندسی سیستم یاس ارغوانی نیز مطرح کرد: «با توجه به نقش

تنظیم‌گری مناسبات بخش خصوصی و دولتی سازمان نظام صنفی رایانه‌ای، تلاش و بهره‌گیری از ظرفیت‌های در اختیار سازمان به منظور بهبود محیط کسب‌وکار برای تمامی فعالان صنف رایانه‌ای، می‌تواند مهم‌ترین مطالبه باشد. این مهم از طریق پیگیری جهت رفع خلأهای قانونی و مانع‌زدایی از پیاده‌سازی کامل اسناد بالادستی نظیر مصوبات شورای اجرایی فناوری اطلاعات که با رویکرد تسهیل ارائه خدمات هوشمند و تغییر جهت ارائه خدمات از دولت به مردم و کسب‌وکارها تنظیم شده‌اند، می‌تواند جامه عمل بپوشد و در نتیجه آن زمینه فعالیت ارزش‌آفرین هر چه بیشتر اعضای صنف فراهم شود تا با طراحی و تولید هر چه بیشتر خدمات با کیفیت، هم جامعه و هم فعالان حوزه فناوری اطلاعات از مزایای آنها بهره‌مند شوند.»

او ادامه داد: «به عنوان مثال، رفع پیچیدگی در فرایند استعلام درآمد اشخاص حقیقی از سازمان تأمین اجتماعی و صندوق بازنشستگی کشوری جهت ارزیابی دقیق‌تر توان بازپرداخت اقساط با پیش‌بینی امکان صدور مجوز استعلام توسط صاحب اطلاعات به عنوان متقاضی تسهیلات بانکی می‌تواند به توسعه سامانه‌های اعتباردهی و ایجاد ارزش افزوده برای مؤسسات اعتباری و متقاضیان تسهیلات کمک‌شایانی کند و از این رهگذر، امکان ارتقای بسیاری از خدمات مرتبط با حوزه فین‌تک و به تبع آن بهبود تجربه مشتری، میسر می‌شود.»

سومین کتاب از مجموعه ۹ گانه راه پرداخت به مناسبت ۹ ژانویه منتشر شد

چشم انداز آینده فین تک در سطح جهانی

